

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2014. október

*Imaheti elmélkedések
november 28. – december 6.*

Csak Krisztus módszerével

Szolgáljunk úgy,
mint Jézus

Bevezető

Az elnök üzenete

A Jézus példájának követéséről szóló egyik legismertebb leírás *A nagy Orvos lábnymán* című csodálatos könyvben található: „Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férközni. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: »Kövessetek engem!«” (143. old.).

Krisztus érdeklődést tanúsított az emberek teljes lényé – testi, értelmi, társadalmi és lelki szükségletei – iránt. Azt szeretné, hogy fejlődjünk a Vele való kapcsolatunkban, és hogy a mások iránti magatartásunk is fejlődjön szeretetteljes és gondoskodó szolgálat által. Jézus mindenféle az emberek szükségleteit szolgálta – városokban, az utak mentén, otthonaikban, sőt még a kereszten is. Nem félt elmenni sehová, ahol akár egyetlenegy, megváltásra váró lélek vergődött.

„Csak Krisztus módszerével” – ez az ideai imahét elmélkedéseinek a központi gondolata. A hét folyamán áttekintjük, ahogyan Krisztus szolgálata magában foglalta a gyógyítást, és azt, hogy a gyógyulás és a testi egészség érdekében végzett szolgálat milyen fontos szerepet tölt be tevékenységünkben, melynek során elvisszük az evangéliumot azokhoz, akik még nem hallottak róla. Meghívlak, hogy a következő napokban, miközben megismerkedünk a munkatársaim által gondosan előkészített cikkekkel, kérjük az Urat, hogy mutassa meg azt a módszert, amellyel ezeket a csodálatos elveket az igazság hirdetésében alkalmazhatjuk.

Ha a családokban vannak gyerekek (vagy ha szívesen hallgatjátok a szép történeteket), akkor figyelemetekbe ajánlom a számukra előkészített anyagot, amit Linda Koh, a Generál Konferencia Gyermeosztályának igazgatója írt.

Áldjon meg bennünket az Úr ezen az imahéten, amikor világszerte egy családként gyűlünk össze tanulmányozni és imádkozni, mert minden vágyunk Krisztus módszerével előkészíteni az Ő közeli eljövételét.

Ted N. C. Wilson, a Hetednapi Adventista Egyház elnöke

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

2014. október. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Marius Munteanu, Ștefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neațu, Iosif Pașca, Georgel Pîrlitu, Ernest Szász, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Bartha Sándor, Szerkesztő Mezei Áron, Grafika Irina Toncu, Műszaki szerkesztő Szócs Erzsébet, A magyar szerkesztőség címe 400107 Kolozsvár, str. Cuza Vodă nr. 12, tel.: 0264-599512, 0264-599413, 0264-275886 (Mezei Áron), fax: 0264-599413, E-mail: adventszemle@yahoo.com, Honlap: www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, Ilfov megye, tel.: 021-3230020, Fax.: 021-3230040

ISSN 1842 - 3361

Péntek

Önzetlen napirend

VÉGRE ITT AZ IMAHÉT!

MARIUS MUNTEANU

Örülök az újbóli találkozásnak! Ha olvassátok vagy éppen hallgatjátok ezt a cikket, azt jelenti, hogy az adventhívők egyetemes imahete érdeklődést keltett bennetek.

A Princeton Egyetem egyik doktorandusa feltette a kérdést: „Van-e még olyan új kutatási terület, amiről szakdolgozatot lehetne írni?” Erre Albert Einstein így válaszolt: „Tanulmányozd az ima kérdéskörét. Valakinek ezzel is foglalkoznia kell.”

Talán már elhatároztad, hogy mindennapi teendőid közé sorolod az imaheti alkalmakat. Gratulálok! Hiszem, hogy nem azért hoztad meg ezt a döntést, mert Istentől bizonyos előnyöket vársz, vagy hogy ezzel jelenléti rekordot állíts fel, hanem azért, hogy még jobban megismerd Istent. Mindazon túl, amit Istentől kaphatunk, leginkább Rá van szükségünk. Az ezeken az estéken elhangzó imák, az „Istennel folytatott beszélgetések” lényegében kétirányúak: adást és vételt, beszélést és meghallgatást foglalnak magukban. Az ima célja az Istennel való kapcsolatleremtés.

Igaz az, hogy az egyházi tapasztalat megkülönböztet minket. Egyesek nevezhetik magukat az ima *globetrotterének* (olyan személy, aki gyalog járja be a világot), mások viszont alig tanultuk meg az imában az első lépéseket; egyesek egyre ritkuló lelki gyakorlatokat alkalmaznak (elmélkedés, böjt), míg mások alig éreznek rá a Biblia-tanulmányozás ízére. Függetlenül attól, hogy milyen „régiségünk” van az egyházban, szükségünk van az ima általi Istenhez fordulás időszakára.

„Az ima kigyógyít a rövidlátásból, és segít észrevennem azt, amit hajlamos vagyok naponta elfelejteni. Folyton felcserélem a szerepeket, és keresem a módját, hogy Isten szolgáljon nekem, és nem fordítva... Amikor hajlamos

vagyok magam miatt keseregni, hasznomra válna, ha egy pillanatra Isten szemszögéből láthatnám a dolgokat.”¹

„Ímé, mindent újjá teszek”

Milyen új dolgot eredményezhet ez a mostani ima-időszak? Többet nem, mint amit célul kitzúztunk, de mindazt igen, amit Isten fel akar ajánlani nekünk. Törjétek meg az unalmas imák „varázsát”, próbáljátok a megszokottól eltérő módon megszólítani Istent, hozzatok az Úr elé új témákat, és határozzátok el, hogy az imahét idejére elszakadtok minden információs forrástól, amely megzavarhat és elveheti étvágyatokat az imától. Csak egészséges dolgokkal tápláljátok elméteket és testeteket egyaránt. A hatékonyabb ima érdekében vezessétek be a böjtöt, csatlakozzatok a „szent tűzhöz”, a kietartó imádkozók köréhez, találjatok helyet napi programotokban az imaórának, és ízleljétek meg az Úr csodáit, melyek által segít minden más dolog megoldásában. Kérjétek hittel az Urat, hogy vezessen olyan embereket az utatokba, akiknek szükségük van a megváltásra, és álljatok készen a megsegítésükre.

Isten írott jeleket küld, hogy felhívja figyelmünket a kietartó imára, hogy éberem tartson, és hogy plusz okunk legyen az imára.

Miért pusztult el Sodoma?

Mit éreztek a „Sodoma” név hallatán: vonzalmat vagy ellenszenvet? Kellemes hangú levelet küldenétek Sodoma lakóinak, vagy kemény feddést? Felírnátok ezt a várost a vakációs úticéljaitok listájára? Vagy talán oda is költöznétek?

Hogyan vált ez a város a világméretű gonoszság jelképévé, és miért viszolygunk (remélem!), amikor a Biblia olvasásával eljutunk 1Mózes 19. fejezetéhez? Talán azért,

mert ezt a várost hozzák összefüggésbe még ma is a bibliai erkölcs által elítélt magatartásformákkal?

Miben állt Sodoma bűne?

I. változat: 1Mózes 19. fejezetében azt olvassuk, hogy a bűn elhomályosította a város lakóinak elméjét, és Isten elhatározta, hogy véget vet azoknak a magatartásoknak, amelyek önmagukban is veszedelmet hoznak, és elpusztítja a gonoszságnak alávetett népet. Talán még emlékszünk a sodomiták csöppet sem irigylésre méltó hírnevére, vendégszeretetük hiányára, határtalan durvaságukra, kinyilvánított igazságtalanságukra vagy féktelen bujaságukra.

A Biblia tanulmányozása közben meglepődve fedezzük fel, hogy ezek csupán következmények. Más volt az ok. S mivel mindez az imaheti tanulmányokhoz kapcsolódik, meg kell vizsgálnunk.

II. változat: 1Mózes 13. fejezetéből az derül ki, hogy kezdetben Sodoma csodálatos volt: „Felemelé azért Lót az ő szemeit, és látá, hogy a Jordán egész melléke bővizű föld; mert minekelőtte elvesztette volna az Úr Sodomát és Gomorát, mind Czoárig olyan vala az, mint az Úr kertje” (1Móz 13:10). A következő jelenetek azonban már a város hanyatlására utalnak: „Monda azután az Úr: mivelhogy Sodomának és Gomorának kiáltása megsokasodott, és mivelhogy az ő bűnök felettébb megnehezedett...” (1Móz 18:20). Az utolsó figyelmeztetést jelentő látogatás alkalmával az Úr küldöttei levonják a következtetést: „Mert mi elvesztjük e helyet, mivelhogy ezek kiáltása nagyra nőtt az Úr előtt; és az Úr küldött minket, hogy elveszítsük ezt” (1Móz 19:13). Krisztus után 66-ban, Péter meggyőzően érvel az ősi város példájával: „És Sodoma és Gomora városait elhamvasztotta, végromlásra kárhoztatta, például tévén azokra nézve, akik istentelenkedni fognak; és megszabadította az igaz Lótot, aki az istenteleneknek fajtalanságban való forgolódása miatt elfáradt” (2Pt 2:6-7).

Szentírás szorgos olvasói, mi volt Sodoma bűne?

Az Úr meglepő összehasonlítást tesz a szent városhoz, Jeruzsálemhez intézett ébredési üzenetében, ezzel is indokolva a következményeket, a hatást: „És a te nénéd Samária vala, ő és leányai, ki balkezed felől lakik vala; és öcséd, aki jobbkezed felől lakik vala, Sodoma és leányai. És nem az ő utaikon jártál, és nem az ő útálatosságaik szerint cselekedtél, de csak kevés ideig; de aztán gonoszabb valál azoknál minden utadban. Élek én! Azt mondja az Úr Isten, így nem cselekedett Sodoma, a te öcséd, ő és leányai, amint cselekedtél te és a te leányaid” (Ezék 16:46-48).

Hogyan? Jeruzsálem bűnösebb, mint Sodoma? Hát a legaljasabb dolgokat nem Sodomához mérjük? Nem Sodoma sorsával figyelmeztetjük az embereket? Tehát Sodoma bűne nem az, amit megszokott módon bűnnek nevezünk, hiszen Jeruzsálem sokkal gyalázatosabb bűnöket követett el, mégis megbocsátást nyert.

Lehet-e valami sokkal súlyosabb Sodoma évezredes visszhangú bűneinél? „Ímé, ez volt a vétke Sodomának, a te öcsédnek: kevélység, eledel bősége és gondtalan bé-

kesség volt nála és leányainál, de a szűkölködőnek és szegénynek kezét nem fogta meg” (Ezék 16:49).

Ezek mindenképpen a jellemmel kapcsolatos tényezők: „gondtalan békesség”, fájó közöny, magas szintű önmegvalósítási törekvés, mely senkit sem túr meg maga körül.

Sodomában már nem ítélték el a gonoszságot, mivel szükségük volt rá. Mások gonoszságát használták fel, hogy igazolni tudják az erkölcsi normáktól való eltávolodásukat, melynek következtében az egész várost behálózta a bűn rákbetegsége. S végül „felfuvalkodának s cselekedének utálatosságot előttem, és elveszítém őket” (Ezék 16:50). „És szólíták Lótot, mondván néki: hol vannak a férfiak, akik te hozzád jövének az éjjel? Hozd ki azokat mi hozzánk, hadd ismerjük őket” (1Móz 19:5).

Az engedékenységgel kezdjük, folytatjuk a vélt biztonsággal, és a szó szoros értelmében elégünk, mivel sosem „égtünk” másokért.

Na és?

Ezt mondhatná valaki, aki nem látja értelmét, hogy imában hozzánk csatlakozzon.

„És leszen az időben... megfenyítem azokat, akik saját seprejökön hevernek, akik ezt mondják szívökben: sem jót, sem rosszat nem cselekszik az Úr” (Sof 1:12).

Ha Sodomában a hitoktatás nem eredményezett lelkesedést, akkor vajon az imaóráknak sem lesz eredménye nálunk? Elfelejtjük, hogy ha közömbösek vagyunk, semmilyen területen sem érhetünk el fejlődést. A keresztény tapasztalat legnagyobb ellensége az önelégültség. Az Istenről alkotott téves felfogás téves magatartáshoz vezet. Sofóniás olyan emberekről ír, akik eljönnek az imaórára, a gyakorlatban azonban deisták – azt vallják, hogy Isten létezik, csakhogy nem törődik velünk, és nem is érdekli, hogy mit teszünk.

Romboló hatása van annak, amit a „szívünkben mondtunk”. Ezáltal olyanokká válunk, mint Moáb: „Nyugodtan élt Moáb gyermekségétől fogva, és pihent az ő seprejében” (Jer 48:11).

Testvérek és testvérnők! Elveszünk! Az önző jólét mindig veszélybe sodorja az erényt, és számos bűnt von maga után.

A jó Isten arra vár, hogy ez a 11 ima-alkalom „felrázjon” minket, könyörögjünk irgalmáért, mert mindaddig nem érdekelt, ami körülöttünk történik, könyörögjünk kegyelméért, hogy segítsen jóvátenni az elrontott dolgokat, s kérjük az Urat, hogy hozza elénk a szolgálat alkalmait, vagyis induljunk el hittel példaképünk, Jézus nyomdokán.

Az imának ez az időszaka látványos és többszörös hatást eredményez, ha másokért is teszünk valamit. „Szeretni a lelküket, akikért Krisztus meghalt – ez az ÉN keresztre feszítését jelenti. Aki Isten gyermeke, az láncszemnek tekintí magát a világ megmentésére leengedett láncban. Egyesül Krisztussal az Ő kegyelmi tervében, s Vele jár, hogy megkeresse és megmentse azt, aki elveszett. A keresztény embernek mindig észben kell tartania, hogy ő Istennek szentelte magát, és jellemével Krisztust kell bemutatnia a világnak. Az önfeláldozásnak, szeretetnek, együttérzésnek, melyek

Krisztus életében megnyilvánultak, szintén létezniük kell Isten munkásának életében.²²

Ezen a héten imáink – melyek egyesek szerint olyan kavicsokhoz hasonlítanak, amelyekkel Isten ablakait dobáljuk, hogy magunkra vonjuk a figyelmét – valójában nekünk és akiknek szolgálunk, az élet forrását jelentik. ■

1. Philip Yancey, *Az ima*, 25. old.

2. Ellen G. White, *Jézus élete*, 417. old.

MARIUS MUNTEANU A HETEDNAPI ADVENTISTA EGYHÁZ ROMÁN UNIÓJÁNAK ELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Ezen a héten milyen messzire szeretnél eljutni az imádkozás által? Nevez meg néhány célkitűzést.
2. Hiszed, hogy Sodoma megállhatott és visszatérhetett volna a hanyatlás útjáról? Ha igen, hogyan?
3. Még ma estétől kezdődően milyen dolgokról akarsz lemondani – akár csak ideiglenesen –, amelyekről tudod, hogy zavarnának a komoly és odaszentelt imádkozásban? Írd le ezeket!

*Imáink az élet
forrását jelentik
számunkra és
azoknak, akiknek
szolgálunk.*

Szombat délelőtt

Szolgáljunk úgy, mint Jézus

ISTEN VELÜNK IS MEGTEHETI A KAPERNAUMI CSODÁT

TED N. C. WILSON

Kapernaumban élt egy elkeseredett, tehetetlen és megvetett, gutaütött ember. Erőt vett rajta a csüggedés, s már egyáltalán nem reménykedett a gyógyulásban. Késerséggel telve furdalta a lelkiismerete, mert tudta, hogy betegsége lényegében bűneinek a következménye. Szomorú volt az ő esete, amelyben összefonódott testi, értelmi és lelki tehetetlensége. A vallási vezetőktől remélt némi segítséget, azonban minden reménye odaveszett, amikor rideg és távolságtartó hangon mondtak ítéletet fölötte: gyógyíthatatlan beteg vagy. Tehetetlenül, csüggedten élte napjait.

Aztán hallott Jézusról. Hallotta, hogy másokat, hozzá hasonló bűnösöket és tehetetleneket meggyógyított. Barátai biztatták, hogy elviszik Jézushoz, ám minden reménye szertefoszlott, amikor eszébe jutott, hogy bűnei miatt beteg. Leginkább a bűn terhétől szeretett volna szabadulni. Találkozni akart Jézussal, hogy elnyerje a bűnbocsánat bizonyosságát. Nem volt vesztegetni való ideje, mivel az egészsége rohamosan gyengült. Arra kérte barátait, hogy vigyék el őt Jézushoz, s ők örömmel segítettek (lásd Mk 2:3). Milyen csodálatos dolog, ha egészséges gondolkodású barátaid vannak, akik segítenek találkozni Jézussal!

Ám amikor a kis csoport megérkezik Péter házához, ahol Jézus tanított, hatalmas kihívással szembesülnek: akkora a tömeg, hogy még a hangját sem hallhatják a Megváltónak. A barátok többször is megpróbálnak bejutni a házba, mindig sikertelenül.

Látni akarta Jézust

A gutaütött elcsüggedt. Hogy lehet ilyen közel lenni Jézushoz, és mégis olyan távol? Biztos benne, hogy csak Jézus segíthet neki eljutni a lelki béke és megbocsátás tapasztalatára. Bármit megtenne, csak hogy láthassa Jézust. Bátor tervvel áll elő. Arra kéri barátait, hogy vigyék fel a háztetőre.

Márk 2:4 verse szerint a barátok megbontják a tetőt. Képzeld el a Péter házában levő emberek megdöbbenését, amikor a mennyezetről por és törmelék hullott alá. A Szentírásban ezt olvassuk: „megbonták ama háznak feléjét, ahol Ő vala, és rést törvén, leereszték a nyoszolyát, amelyben a gutaütött feküdt.”

A nyitott tetőn egy ágyat engednek le Jézus lábai elé. Az Úr a gutaütött könyörgő szemébe néz. Tökéletesen érti a helyzetét, mivel Ő helyezte ebbe az emberbe a reményiséget is. A férfi Jézus megbocsátó szavaira vár. Micsoda hite volt neki és barátainak – hitük még a mennyezetet is áttörte!

Márk 2:5 versében Jézus értékes szavait találjuk: „Fiam, megbocsáttattak néked a te bűneid.” E szavak édes dallamként csengtek a gutaütött fülében. Vállairól lekerült a csüggedés terhe. A megbocsátás békéjében részesült. „Őszinte hittel fogadta Jézus szavait, mint az új élet ajándékát. Nem volt több kérése, örömtől áthatva, csendben feküdt, túlságosan boldog volt ahhoz, hogy megszólaljon. Mennyei fény sugárzott arcáról, s a nép szent tisztelettel figyelte a történeteket.”¹

Mit könnyebb kimondani?

A házban tartózkodó vallási vezetők, akik saját énjükkel voltak elfoglalva, összenéznek, és eszükbe jut az együttérzés nélküli elutasítás, amellyel kezelték ezt a tehetetlen embert. Szívükben Isten-káromlással vádolják Jézust, és úgy vélik, felhasználhatják az adott helyzetet ürügyként, hogy halálra ítélhessék Krisztust. Jézus rájuk szegezi tekintetét, s miközben olvas gondolataikban, megkérdi tőlük: „Mi könnyebb, azt mondanom-é a gutaütöttnek: megbocsáttattak néked a te bűneid, vagy ezt mondanom: kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj? Hogy pedig megtudjátok, hogy az ember Fiának van hatalma e földön

a bűnöket megbocsátani, monda a gutaütötteknek: mondom néked, kelj föl, vedd fel a te nyoszolyádat, és eredj haza” (Mk 2:9-11).

A beteg fiatalos lendülettel áll talpra. Életadó vér áramlik szét az ereiben, és ábrázata ragyog az egészségtől. Csodálatos jézusi szeretet! Ő megbocsátja a bűnös vétkeiket, és új életet kínál neki!

Ugyanaz a hatalom, amely létrehozta az életet, most egy szempillantás alatt teljesen újjá teremtette ezt az embert. A test meggyógyítása azt bizonyítja, hogy Krisztusnak hatalmában áll megújítani az ember szívét is.

Sok ember vágyik ugyanerre

Napjainkban sokakat megbénít az aggodalom, a félelem vagy bűntudat. Csüggedtnek és tehetetlennek érzik magukat. Nehéz terheket hordoznak és enyhülést keresnek. „Az emberek szíve mindenütt kiált valami után, ami nincs nekik” – írta Ellen G White, *A nagy Orvos lábnyomán* című könyvében. „Olyan erőre vágnak, amellyel le tudják győzni a bűnt, olyan erőre, ami megszabadítja őket a gonoszság fogságából, olyan erőre, ami egészséget, életet és békességet ad. Sokan, akik miután egyszer már ismerték Isten szavának erejét, de egy ideig Isten nélkül éltek, most vágnak Isten jelenléte után. A világnak ma is szüksége van arra, amire kétezer évvel ezelőtt volt – Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Krisztus kegyelme által lehet véghezvinni a fizikai, szellemi és lelki helyreállítást.

Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férkőzni. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: »Kövessetek engem!«²

Kövessük Krisztus példáját

Megváltónk érdeklődést tanúsított a teljes emberi lény iránt – testi, értelmi, társadalmi és lelki téren ugyanúgy. Azt szeretné, hogy fejlődjünk a Vele való kapcsolatban, és hogy a mások iránti magatartásunk is fejlődjön szeretetteljes és gondoskodó szolgálat által. Jézus szolgált az emberek szükségleteit bárhol is voltak – városokban, az utak mentén, otthonaikban –, még a kereszten is. Elment bárhová, ahol egy segítségre szoruló lélek volt. Ha úgy akarunk szolgálni, mint Jézus, akkor az Ő példáját kell követnünk.

Jézus megkereste az embereket ott, ahol voltak. Ahhoz, hogy el tudjuk végezni azt a küldetést, amit Isten a vég idején maradék egyházára bízott, Jézushoz hasonlóan el kell mennünk és meg kell osztanunk az emberekkel a jó hírt ott, ahol vannak.

Napjainkban a föld lakóinak több mint fele városban él. Szívből jövő felhívást intéztek hozzátok: függetlenül attól, hogy mit dolgoztok, kérlek, csatlakozzatok az egyház nagy munkájához, hogy az evangélium eljusson a világ városai-ban élő emberekhez. Kövessétek Krisztus példáját, keressétek meg a szükségben levőket, akik a zsúfolt nagyvárosokban élnek. Csatlakozzatok Isten világszéles népéhez a nagyvárosokért végzett missziómunkában.

Az *Orvosi szolgálat* című könyv a következő kihívás elé állít: „Ma is ugyanannak az üzenetnek kell elhangoznia, amit Isten a múltban közölt. A városokért végzett munka létfontosságú napjainkban. Amikor úgy fognak dolgozni a városokban, ahogy Isten elvárja, akkor annak sosem látott erőteljes mozgalom lesz az eredménye.”³

Testvérek és testvérnők, még nem lehettünk tanúi ennek az „erőteljes mozgalomnak”. Meghívlak, hogy tanulmányozzunk, imádkozzunk, alázkodjunk meg és keressük Isten tanácsát, és kérjük, hogy vezesse népünket, árássa ki ránk a Szentlélek késői esőjét, hogy láthassuk megvalósulni ezt az „erőteljes mozgalmat”. Szeretnénk meglátni Krisztus visszajövetelét. Ez a világ elmúlik, és teljes szívből hiszem, hogy Krisztus valóságos eljövetele nagyon közel van! Kövessük Jézus példáját, menjünk el a világ nagyvárosaiba, s keressük meg ott az embereket, ahol vannak.

Holisztikus és megújult szolgálat

Mint hetednapi adventisták a holisztikus (az ember testi és lelki szükségleteire egyaránt kiterjedő) szemléletmódot képviseljük. Ennek értelmében a körülöttünk levőkért végzett szolgálatunk az élet minél több területét magában foglalja. Az emberiség és a föld Teremtője jóval a holisztikus egészség népszerűsítése előtt kijelentette: „Kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges”. Isten azt szeretné, hogy a Szentlélek ereje által megújulást és reformot éljünk át. Szeretné, ha megértenénk, hogy bonyolult teremtmények vagyunk, akiket az Ő képére és hasonlatosságára alkotott, az Ő kezéből kerültünk ki, lehete adott életet nekünk.

Ez a holisztikus, „teljes lényünkre” vonatkozó szemléletmód egy átfogóbb hozzáálláshoz vezet bennünket az evangélium üzenetének hirdetésében, különösen ami a nagyvárosok lakóit illeti. Ehhez a hozzáálláshoz tartoznak a befolyási központok, a helyi gyülekezetek, a tagok munkavállalása, az ifjúsági csoportok, akik vezessenek különféle missziós kezdeményezéseket, az egészségközpontok, az orvosi missziómunka, a klinikák, egészségügyi szemináriumok, vegetáriánus éttermek, könyvevangelizálás, kiscsoportok, házról házra járás és közösségi szolgálatok Krisztus példáját követve, ADRA tevékenységek, evangelizálás a médiában, tanácsadási központok, a tagok által felkínált Biblia-tanulmányozás, ifjak és misszionáriusok vagy bibliamunkások, gyerekek által vezetett evangelizációk, személyes vagy nyilvános evangelizációk, és sok más módszer, amely kezdeményezésre és a Szentlélek vezetésére vár. A lelkészek, egészségügyi dolgozók és a gyülekezeti tagok dolgozzanak együtt, azon látásmóddal, amelyet a Profétaság Lelke „összevont szolgálat”-nak nevez.

Ellen G. White a 117. kéziratban (1901) a következőket írja: „Az evangélium minden lelkészenek fel kellene készülnie az orvosi missziómunkára. Az orvosi missziómunka szoros kapcsolódik az igehirdetéshez, éppen úgy, ahogyan a kar egységben van a test többi részével. Az önmegtartózkodás hiányának a következménye az, hogy vonatkozunk hirdetni az egészségügyi reform elveit. A nagyvárosokban az orvosi missziómunkának kéz a kézben kell

Üdvözítőnk érdeklődést mutatott az ember egésze, testi, szellemi, szociális és lelki mivolta iránt.

haladnia az evangélium hirdetésével. Ez fog ajtókat megnyitni az igazság előtt.”

Isten bennünket is arra hív el, hogy élesszük újjá az orvosi szolgálat alkalmazásának módszerét a nagyvárosokban. Vallásos intézményekre és a misszió egyéb formáira van szükség, amelyek a világ nagyvárosaiban támogatják az egyház evangelizációs tevékenységeit a lelkek megnyerése érdekében.

Amikor Krisztus korának városaiban szolgálta az embereket, tevékeny munkát végzett, és „körüljárja vala Jézus a városokat mind, és a falvakat, tanítván azoknak zsinagógáiban, és hirdetvén az Isten országának evangéliomát, és gyógyítván mindenféle betegséget és mindenféle erőtelenséget a nép között” (Mt 9:35). Ő megtanulta, és be is mutatta, hogyan lehet elérni, hogy „mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges”. Hirdette azt az üzenetet, amely által az emberek a bővülő életet választhatják, és akik ezt megízlelték, azokat elküldte, hogy „mondják el a világnak” a jó hírt.

A nagy várakozás

Azt olvassuk Máté 9:36 versében, hogy amikor Krisztus meglátta a sokaságot, „könyörületességre indula rajtok, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok.” Fáradt világunk a vég felé tart. Érzékelhető, hogy a világ olyasmire vár ami valóságos és megfogható, ami elvezet majd a békéhez és biztonsághoz, valamire, ami úgy egyesíti az emberiséget, ahogyan a pásztor egységben tudja tartani nyáját. Krisztus ma téged és engem hív, hogy válasszuk a teljes életet Őbenne, hogy mindenben jól legyen dolgunk, és jó egészségünk legyen a Szentlélek bennünk lakozása által, s hogy a magunk során mi is pásztorok lehessünk mások számára.

Isten arra hív, hogy csatlakozzunk egyesített nagy csapatához, amely együttérzéssel fordul az elkeseredettek, szétszéledtek és mindazok felé, akik testileg-lelkileg össze vannak törve. Nagy a szükség, ám a munkás kevés. Krisztus mondta Máté 9:37-38 verseiben, hogy minden lehetőség adott az aratáshoz, csak hogy kevés a munkás. A mi feladatunk tehát imádkozni, hogy az Úr küldjön munkásokat az aratásra.

Készen állsz a gutaütött barátaihoz hasonlóan folytatni a munkát, kész vagy másokat is Krisztushoz vezetni? Elhátározod, hogy bármi is történik, tovább haladsz? Kész vagy elfogadni Krisztus meghívását, és törekszel arra, hogy mindenben jól legyen dolgod és jó egészségnek örvendj? Mennyire vagy mindezekben kitartó? Készen állsz megengedni a Szentléleknek, hogy megújulást és reformot hozzon az életedbe, és készen állsz Jézushoz hasonlóan szolgálni?

Krisztus nemsokára visszatér! Meghívlak ezen imahét kezdetén, hogy összpontosíts „csak Krisztus módszerére”. Meghívlak, hogy szentelj mindent Néki, és légy kész elmenni, bárhová is hív; megtenni bármit is kér, annak érdekében, hogy elvidd az embereknek az evangéliumot. ■

1. Ellen G. White, *Jézus élete*, 268. old.
2. Ellen G. White, *A nagy Orvos lányomán*, 143. old.
3. Ellen G. White, *Orvosi szolgálat* (angol nyelvű), 304. old.

TED N. C. WILSON A VILÁGSZÉLES HETEDNAPI
ADVENTISTA EGYHÁZ ELNÖKE

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Képzeld el azt, hogy te vagy a Márk 2. fejezetében bemutatott gutaütött egyik barátja. Kész lennél megbontani egy házfedelet, vagy ez értelmetlen dolognak tűnik számodra? Hogyan lehetünk a körülöttünk élő emberek „hűség” barátai?
2. Gondolj azokra az emberekre, akik gyülekezeted környékén élnek, gondolj a szomszédokra. Hogyan juthatsz el gyakorlatias módon hozzájuk Krisztus módszerével? Oszd meg ötleteidet a gyülekezet tagjaival is.
3. Hogyan szolgálhatunk másoknak, ha mi magunk is képtelenek vagyunk szembenézni a mindennapok nehézségeivel? A „csak Krisztus módszere” miként változtathat a Jézus iránti magatartásunkon, miként adhat új értelmet missziós és szolgálatra vonatkozó terveinknek?

Szombat délután

Jézus mindenek előtt

KRISZTUS A LEGNAGYOBB PÉLDAKÉPÜNK

GABRIEL GOLEA

Újabb imahét, a kegyelem újabb hete. Örömmel járunk ebben az évben is az Úr elé hálánkkal, imáinkkal és teljes szabadságnak örvendő testvéri közösségünkkel. Ebből az alkalomból azt javaslom, hogy elmélkedjünk a következő kulcs-szavakon: példakép, hit, szolgálat és megújulás-reform.

Példaképünk

Általában mindannyian ragaszkodunk egy példaképhez. Talán bizonyos személyek lényegesen meghatározták életünket. Személyesen is megemlíthetném a tanítómát, a román tanárnómet, a gyülekezet egyik ifjúságvezetőjét, egykori lelkészemet, később néhány teológiai tanáromat, egy lelkészársamat stb. A legnagyobb példakép azonban Jézus marad, s ezt a példaképet bizonyos mértékben a fent említett személyek is tükrözték, még ha ezt nem is hangsúlyozták. Általuk vagy közvetlenül Jézus kinyilatkozta bennem és körülöttem a teljes lényre - testre, értelemre, szociális és lelki területre - vonatkozó gyógyító és helyreállító munkáját.

A példakép bátorságot, erőt ad, valamint elszántságot gerjeszt a továbbhaladáshoz. Most és itt létezőnk, de hiszünk, hogy az örökkévalóságban is létezni fogunk, mert mások már jártak előttünk, és példájuk arra készítet, hogy saját tapasztalatot szerezzünk Krisztussal. Szárnyat ad az a tudat, hogy nem vagyunk magunkra hagyva, valaki előttünk kitaposta az utat, s mindez nagyon közel vonz bennünket az eszményképhez. Ezen felül, ha maga a Megváltó a példakép, akkor ezek az erények döntő fontosságú, reménnyel telt többletértéket nyernek.

Így bátorít bennünket az Ige: „Figyeljünk Jézusra, aki a hitet adja és tökéletesíti, s Aki az előtte álló öröm helyett elszenvetted a keresztet, megvetette a szégyent, és Isten

trónjának jobbára ült! Gondoljatok arra, hogy Ő ilyen ellenszegülést szenvedett el a bűnösök részéről azért, hogy ti ne csüggedjete el, és ne adjátok fel a küzdelmet” (Zsid 12:2-3, *szabad fordításban*).

Határtalan vonzerővel rendelkezik Ő, a mi Példaképünk... Egyedülálló, igazi Példakép.

Egy ismeretlen szerző írta Róla:

„A történelem legszeretreméltóbb emberének, Jézus Krisztusnak nem voltak szolgái, mégis Úrnak nevezték.

Nem volt oklevele, mégis Mesternek szólították.

Nem voltak gyógyszerei, mégis Gyógyítónak nevezték.

Nem volt hadserege, mégis féltek Tőle.

Egyetlen háborút sem nyert, mégis meghódította a világot.

Senkit sem bántott, mégis keresztre szegezték.

Eltemették, de ma is él!”

Hit

Létezésünk nem korlátozódik csak arra, amit látunk vagy érzünk. Egy láthatatlan, de valóságos világ vesz körül minket, érzéseinket és vágyainkat. A hit az a kar, amely összeköt bennünket ezzel a láthatatlan világgal, erkölcsi és lelki támasz, amely révén felfelé tekinthetünk.

A felhőkön túl minden bizonnyal süt a nap. Ezt mindannyian tudjuk... A hit azonban hatékonyan és kellemesen emlékeztet erre a derűlátással telített szép valóságra. Ellenkező esetben, hit nélkül életünk szörnyen korlátozott, kifejezéseiben és jócselekedeteiben annyira szomorú lenne!

„A hit a remélt dolgokban való bizalom, s a láthatatlan dolgokról való meggyőződés. A régiek ezek által szereztek jó hírnevet. Hit által értjük meg, hogy a világ Isten által teremtett, és hogy mindaz, ami látható, a láthatatlanból állt elő” (Zsid 11:1-3, *szabad fordításban*).

A hitnek megerősítésre, táplálékra és fejlődésre van szüksége. Az Istennel eltöltött idő befektetést jelent az örökévalóságba. „Semmiért ne aggódjatok, hanem hálatelt imában tárjátok Isten elé kéréseiteket. S Isten békessége, amely minden értelmet meghalad, megőrzi majd szíveiteket és gondolataitokat Jézus Krisztusban” (Fil 4:6-7, *szabad fordításban*).

Az Istenbe vetett bizalom nyújt erőt futásunkban. Megértettük, hogy ezáltal erősödünk testileg, értelmileg, érzelmileg és lelkiileg. Még a nehéz időben is, amikor az életünk veszélybe kerül, a hit érzéseink és tapasztalataink fölé tud emelni. Miközben ez történik velünk, „várjuk boldog reménységünket, Jézus Krisztus dicsőséges megjelenését” (Tit 2:13, *szabad fordításban*). Akkor majd örökre eltűnik, ami szomorú, káros, korlátozott és bűnös.

Addig is azonban nagy szükségünk van hitre! Ezáltal változik meg saját életünkről alkotott felfogásunk, de a mások életére vonatkozó szemléletmódunk is. Mert nem elég csak a személyes síkon megmaradni, csak saját személyünkkel törődni. Sőt, ez távol áll mindattól, amit az Alkotó a teremtett lényekbe helyezett kezdetben: a másokért való szolgálat szükségességét, de előjogát is.

Szolgálat

Az Istenért és a szükségben levőkért végzett szolgálat a leleményesség és az öröm forrása. Ezt a munkaprogramot állítja elének a Teremtő. A kitűzött céltól azonban különböző okok eltávolíthatnak: időhiány, szolgálatképtelenség, saját gondjaink.

Ahhoz, hogy szolgáljunk, hogy másokat megközelítsünk, elsősorban képesnek kell lennünk a munkára. Valóban nagy bátorságra van szükség, hogy szembenézzünk a mindennapok kihívásaival. Szükség van azonban a szív megfelelő hozzáállására, hogy szeressük embertársainkat, és szükség esetén legyünk képesek közbelépni. Hogyan lehetünk hatékonyak a másokért végzett munkában, ha mi magunk komolyan kételkedünk saját képességeinkben vagy a mennyei közbelépésben, s ha folyton azért panaszkodunk, hogy boldogtalanok és erőtlenek vagyunk? Mert semmi sem szomorúbb, lehangolóbb, mint egy szomorú és elcsüggedt keresztény ember látványa!

Modern önzés fészkelte be magát kapcsolatainkba: többet nézünk magunkra, mint mások szükségleteire; sokkal jobban foglalkoztat, hogy mennyit kellene javulnia saját sorsunknak, mint az, hogy milyen rossz mások sorsa!

Valaki a közelmúltban megállapította: „Szegények vagyunk..., mert bár van életünk, nem élünk; mert bár nincs elegendő időnk, mégis ezt pazaroljuk leginkább; mert beszélünk, de nem közlünk; mert hallgatunk, de nem értünk; mert vannak érzelmeink, de nem fejezzük ki azokat; mert vannak kezeink, de nem simogatunk, nem törölünk könnyeket, nem ölelünk... s bár van telefonunk, nem kommunikálunk; mert miénk az ég és körülöttünk minden szépség, mégis földre szegzett tekintettel járunk.”

Általánosságban, ha valaki beteg, nem kezelhet egy másik beteget. Ám miközben másokért dolgozunk, bekövetkezik a gyógyulás, a hasznosság érzése, egy új testi és

„A történelem legszeretreméltóbb emberének, Jézus Krisztusnak

*nem voltak szolgái,
mégis Ūrnak nevezték.*

*Nem volt oklevele,
mégis Mesternek szólították.*

*Nem voltak gyógyszerei,
mégis Gyógyítónak neveztek.*

*Nem volt hadserege,
mégis félték Tőle.*

*Egyetlen háborút sem nyert,
mégis meghódította a világot.*

*Senkit sem bántott,
mégis keresztre szegezték.*

*Eltemették,
de ma is él.”*

lelki állapot, amely pozitív érzéseket, új elhatározásokat és tapasztalatokat gerjeszt, melyek annyira szükségesek a folytatáshoz.

Az egészség és annak megőrzése önmagában nem cél. Isten nem várja el, hogy csak azért legyünk egészségesek, hogy legyünk... egészségesek. Azt ajánlja, hogy fogadjuk el tanácsait, amelyek lehetővé teszik, hogy egy pontos cél érdekében őrizzük meg egészségünket. „Ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek” (1Kor 3:16) – mondta Pál apostol. Régen a templomnak az volt a célja, hogy imádatra és az Istennek szentelt lelki gyakorlatra gyűjtse össze a hívőket. Szolgálatunk legyen önzetlen, s végső soron Istennek szentelt.

Valahányszor másoknak szolgálunk, lényegében mi vagyunk a haszonélvezői. Gyakran elkeseredünk, sőt megbetegszünk, ha saját személyünkkel foglalkozunk. A másokért végzett munka nyomán azonban jobban érezzük magunkat; ennek gyógyító hatása is van. Itt olyan jó cselekedetokről van szó, amelyek felemelnek és megerősítenek. Ezért hív el az Ūr, hogy szolgáljunk embertársainknak, s a szükségletek hívnak bennünket oda, ahol lennünk kell, szeretettel és szenvedéllyel szolgálva a lelkeknek.

Ellen G. White ezt vallotta: „Szeretem Istent. Szeretem Jézus Krisztust, Isten Fiát, és komoly felelősséget érzek azok iránt, akik magukat Isten gyermekeinek vallják. Sosem hagyom abba a munkát, és nem fogok elcsüggedni.” (86. levél, 1906).

Megújulás és reform

Fontos szavak ezek, igazi életmód-programot jelentenek mindannyiunk számára! Az egyház ma arra hívatott, hogy gyakorlatba ültesse azokat a tanácsokat, amelyeket kapott, hogy a világ felismerje a különbséget, és tanúja lehessen a mindenki által régen várt erőnek.

A kereszténységet általánosan (az adventizmust viszont sajátos módon) jellemzi az a kitartás, mellyel képes átívelni évszázadokon, évtizedeken, és képes megújulni. Ez az igazi feltámadás. Találkozáinkon gyakran megünnepeljük a halált és a feltámadást, mivel ami holt, az életre kelhet. Azonban tudjuk, hogy a kereszténységben nincs vége annak, ami meghalt, hanem folytatódhat.

A várt változás nem a politika, nem a gazdaság és nem más emberi erőfeszítésből fog bekövetkezni. Ezeknek az életterületeknek nincs lelki képességük változást előidézni. A változás, a megújulás az Úrtól jön az egyház által.

„Mielőtt befejeződne a munka, és mielőtt befejeződne Isten népének elpecsételése, kitöltetik a Szentlélek. Mennyeyei angyalok állnak majd körülöttünk. A jelen idő a mennyre való felkészülés ideje, amikor teljes összhangban kell élnünk Isten parancsolataival” (Ellen G. White, *Szemlélmények*, 1. köt., 101. old.).

A jó Isten áldja meg közösen szerzett tapasztalatainkat azon napokra várva, amikor majd végre együtt lehetünk az élet Urával egy örökkévalóságon át. ■

GABRIEL GOLEA A FRANCIA-BELGA UNIÓHOZ TARTOZÓ ÉSZAK-FRANCIAORSZÁGI EGYHÁZTERÜLET ELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Anélkül, hogy elfelejtenénk legnagyobb példaképünket, Üdvözítőnket, meghívlak, hogy gondolatok olyan személyekre, akik példaképet jelentettek számotokra az életben. Milyen gyakorlati, lelki és erkölcsi jellemvonásaikra emlékeztek?
2. Véleményetek szerint a helyi gyülekezet kellőképpen végez szociális, jótékonyági munkát? Ha nem, akkor milyen gyakorlati tanácsokat adhatnátok a jótékonyági munka végzéséhez?
3. Mit jelent a megújulás? Hát a reform? Beszéljétek meg ezeket a fogalmakat, majd imádkozzatok megújulásért és reformért.

Vasárnap

Tapasztaljuk meg a hit erejét

TE IS TARTOZHATSZ ISTEN HŐSEI KÖZÉ

MARK A. FINLEY

Az utóbbi 25 évben a kutatók közelebről tanulmányozták az általános hit és a vallásos hit közötti összefüggést. A hit pozitívan hat testi, értelmi és érzelmi egészségünkre. S bár a kutatás még tart, és nem kaptunk minden kérdésre választ, azt azonban biztosan tudjuk, hogy a hitnek nagy ereje van. Híres egyetemek és közegészség-kutató állami intézmények vagy magántőkével rendelkező egészségügyi szervezetek jutottak hasonló következtetésekre. Az erőteljes hit a jó egészség alapjául szolgálhat.

Íme, két sajátos példa arra, hogy milyen hatása lehet egy jó adag lelkiségnek az életre.

Kaliforniában végzett közvélemény-kutatás arra mutatott rá, hogy akik járnak gyülekezetbe és részt vesznek a gyülekezeti tevékenységekben, nyilvánvalóan kevésbé aggódnak az anyagiak, az egészségük és más mindennapi gondok miatt, szemben azokkal, akik nem tartoznak a lelki típusú emberek közé. Más tanulmányok pedig arra mutatnak rá, hogy a lelkiség hozzájárul az öngyilkosságok, az alkohollal és a kábítószerekkel való visszaélés csökkenéséhez, ugyanakkor csökkenti a bűnözési és a válási mutatókat is. A Columbia Egyetem egyik tanulmánya szerint azok a nők, akiknek az édesanyjuk hívő életet élt, 60%-kal kisebb kockázatát hordozták a depresszió előfordulásának, azokkal a nőkkal szemben, akiknek az édesanyjuk nem volt hívő. Egy másik tanulmány szerint azok a lányok, akik ugyanahhoz a vallásfelekezethez tartoznak, mint édesanyjuk, akár 71%-kal kisebb kockázattal eshetnek depresszióba, fiúknál pedig ez az arány elérheti a 84%-ot is.¹ E tanulmány és ehhez hasonló más kutatások alapján a kutatók arra a következtetésre jutottak, hogy az erőteljes hit a jó egészség alapja lehet.

A hitnek különleges hatása van

Elemezzük az igazi, bibliai hitet: „A hit pedig a reményllett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid 11:1). A hit az, ami a távolba, előre néz, mivel a „reményllett dolgoknak valósága”. A görög nyelvű

szöveg egyfajta alapra utal, s ezzel azt fejezi ki, hogy a hit életünk alapja. Ugyanakkor felfelé tekint, mivel a hit „a nem látott dolgokról való meggyőződés”.

A hit lényegében annak záloga, hogy Isten végül minden álmunkat valóra váltja. Hit által látjuk előre, hogy Isten meg fog erősíteni; hogy minden nehézség fölött győzhünk; hogy leküzdhetünk minden akadályt, míg eljön az a nap, amikor majd megkapjuk végső jutalmunkat Isten országában.

Ellen G. White megmagyarázza vallásos hitünk természetét: „A hit bizalom Istenben, bizakodás abban, hogy Ő szeret bennünket és a legjobban tudja, hogy mi válik javunkra.”² Ennek értelmében a hit energiával tölti fel lelkünket és bátorságot ad a szívnek. A hit újjáéleszti reménységünket. Felemeli szemünket arról, ami van, és megmutatja azt, ami bekövetkezhet. A hit bízik Isten ígéreteiben, és elfogadja ajándékait, még azelőtt, hogy azok valóra válnának. A hit gyógyulást jelent.

Isten hősei

Ez a hit adott erőt az Ótestamentum hőseinek életük kihívásaival szemben, és e hitnek köszönhetően maradtak ők hűségesek Istenhez. Ábel, Énoh, Noé, Ábrahám, Jákób, József, Mózes és a Zsidók 11. fejezetében említett többi hős életében volt valami közös – a hit –, ami támogatta és segítette őket.

A Zsidók 11. fejezetében megtaláljuk az évszázadokon átívelő hithősök felsorolását. Neveik fel vannak jegyezve Isten hithősei közé.

Meglepő, hogy a hithősök felsorolása egy olyan személy nevével kezdődik, aki korán meghalt. Nem volt része semmilyen csodás szabadulásban: „Hit által vitt Ábel csessebb áldozatot Istennek, mint Kain, ami által bizonyosságot nyert afelől, hogy igaz, bizonyosságot tevén az ő ajándékairól Isten, és az által még holta után is beszél” (Zsid 11:4). A Szentírás szerint Ábel igaz ember volt, hite azonban mégis a halálba vitte őt. Ha nem lett volna hite, akkor

nem halt volna meg. Kainnak nem volt hite, és tovább is élt. Ábel azonban hitt, és meghalt. Egy ilyen helyzet furcsának tűnhet azok számára, akik tévesen értelmezik az igazi hitet. Ezen a földön a hit végkifejlete nem olyan, mint a filmekben. Az igazi hit azonban megmarad.

Térjünk át Énokhra, a hit királyi vérvonalának következő hősére: „Hit által vitetett fel Énokh, hogy ne lásson halált, és nem találták meg, mert az Isten felvitte őt. Mert felvitetése előtt bizonyosságot nyert afelől, hogy kedves volt Istennek” (Zsid 11:5). Énokh meghalt volna, ha nem lett volna hite. Ő azonban hitt és élt, miközben Ábel, akinek ugyanolyan értékes hite volt, meghalt. A Zsidók 11. fejezetének egészében a hit eme méltó hősei azt mutatják be nekünk, hogyan kell bízunk Istenben. Énokh bízott Istenben egész életében, Ábel pedig bízott Istenben mindhalálig.

Figyeljétek meg, mennyire különbözött Noé Ábrahámától: „Hit által tisztelte Istent Noé, mikor megintetvén a még nem látott dolgok felől, háza népe megtartására bárkát készített” (Zsid 11:7). Noé hite arra készítette, hogy még akkor is engedelmeskedjen Istennek, amikor az akkori világ nevenségesnek tartotta az Isten iránti engedelmességet. Noé azonban szilárdan kitartott, és követte Isten utasításait. Bízott Istenben. Százhusz éven át építette a bárkát, pedig esőnek még jele sem volt. Nos, ilyen az igazi hit.

Ábrahám esete azonban ennek az ellentéte: „Hit által engedelmeskedett Ábrahám, mikor elhívatott, hogy menjen ki arra a helyre, amelyet örökölendő vala, és kiméne, nem tudván, hová megy” (Zsid 11:8). Ábrahámot hite készítette, hogy lemondjon a család és szülőházaja biztonságáról, és elinduljon az ismeretlen felé.

Micsoda ellentétek! Ábel hitben halt meg, Énokh hit által nyert életet. Noé hit által maradt helyben, miközben Ábrahám ugyanazon hit által indult el az ismeretlenbe. S ezek az ellentétek folytatódnak a fejezet végéig.

Sára 90 évesen szült gyermeket. Évekkel később Ábrahám fogta ezt a gyermeket, Izsákot, aki már erős fiatalember volt, és együtt mentek fel Mórija hegyére, mert azt a határozott parancsot kapta Istentől, hogy áldozza fel a fiát. Isten megjutalmazta Ábrahám hitét, és megőrizte a fiú életét. Ugyanaz az Isten, aki azt kérte ezektől a szülőktől, hogy bízzanak abban, hogy Ő megadja nekik a vágyott fiút, később azt kérte, hogy bízzanak Benne akkor is, amikor megparancsolta, hogy áldozzák fel a gyermeket.

A hit nem azt jelenti, hogy azt kérünk Istentől, amit akarunk, s reméljük, hogy megadja. A hit egy kitartó bizalom Istenben, függetlenül a körülményektől, amelyekben vagyunk. Lehet, hogy súlyos betegségben szenvedünk, vagy lehet, hogy nagyon jó egészségnek örvendünk. Élhetünk nyugodtan, elégedetten otthonunkban vagy talán épp egy sok szempontból bizonytalan területre kell költöznünk. Lehet jó anyagi helyzetünk, vagy ellenkezőleg, nehéz küzdelmek árán fizetjük a bankrészleteinket. Meglehet, hogy csodálatos a házasságunk vagy ellenkezőleg, a romlás felé halad. Talán nagyon közel érezzük magunkat Istenhez, vagy ellenkezőleg, úgy érezzük, hogy Ő nagyon távol van. A hit nem az érzelmektől vagy a körülményektől függ (Hab 3:17-19).

A Zsidók 11. fejezetében felsorolt hithősökben volt valami közös, ami életútjukat meghatározta: *bíztak Istenben*.

Növeljük hitünket

Mit tegyünk, ha gyenge a hitünk? Ha elolvassuk Róma 12:3 versét, tudomást szerzünk arról, hogy olyan a hitünk, „amint az Isten adta kinek-kinek a hit mértékét”. Amikor tudatosan elhatározzuk, hogy a szerető és mindenható Istenhez közeledünk és bízunk Benne, akkor Ő a hit egy bizonyos mértékét helyezi a szívünkbe. A hit tehát ajándék, amit Istentől kapunk. S minél többet használjuk ezt az ajándékot, annál inkább növekszik. A hit akkor növekszik, amikor megtanulunk bízni Istenben a próbák és a kihívások közepette. Vannak életünkben pillanatok, amikor növekszik a hitünk, s ez a legnehezebb körülmények között szokott történni. Néha a legnagyobb csüggedés pillanatai bizonyulnak a hit legnagyobb alkalmainak.

Hitünk akkor növekszik, amikor Isten Igéjéről elmélkedünk. Amikor elménket betöltik a Szentírás gondolatai, a hitünk is növekszik. A Biblia maga is kijelenti ezt a mennyei valóságot: „Azért a hit hallásból van, a hallás pedig Isten igéje által” (Róm 10:17). Minél inkább beteltek az elménk Isten Igéjével, annál jobban növekszik a hitünk. Az Istenbe vetett bizalom egész lényünket erővel tölti fel. Megerősít testileg, értelmileg, érzelmileg és lelkiileg. Még ha életünket veszélyeztető betegségben is szenvedünk, a hit kiemeli a jelenvaló eseményekből az elkövetkezendő eseményekhez. Belekapaszkodunk „ama boldog reménységbe”, és örülünk Krisztus visszajövetelének, amikor majd örökre megszűnik a szenvedés.

Addig a napig azonban a Jézusba vetett hit által élünk, Aki a gyógyulás forrását jelenti számunkra. ■

1. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 1997.
2. Ellen G. White, *Előtted az élet*, 253. old.

MARK A. FINLEY A GENERÁL KONFERENCIA ALELNÖKE VOLT 2010-IG, NYUGDÍJAZÁSÁIG. JELENLEG A GENERÁL KONFERENCIA ELNÖKÉNEK ASSZISZTENSE ÉS AZ ADVENTIST REVIEW FOLYÓIRAT TÁRSKIADÓJA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Társadalmunkat teljesen áthatja a média, amely nap mint nap reklámokkal bombáz bennünket. Hogyan maradhatunk meg ilyen környezetben a hit embereinek?
2. Miért kérte Isten Ábrahámotól, hogy áldozza fel fiát, Izsákot a Mórija hegyén? Nem ésszerűtlen és kegyetlen egy ilyen áldozathozatal? A hit minden esetben ésszerű?
3. Beszéljétek arról, hogyan járulhatnátok hozzá gyülekezetetek ifjainak és gyerekeinek hitbeli növekedéséhez. Hogyan válhatunk a hit csatornáivá mások számára?

Hétfő

Egész lényünk az Isten temploma

A TESTNEK, AZ ELMÉNEK ÉS A LÉLEKNEK EGYARÁNT SZÜKSÉGE VAN HELYREÁLLÍTÁSRA

PETER N. LANDLESS

A nap éppen úgy kezdődött, mint minden elfoglalt orvos napja. Szokásos teendőim mellett még azon a reggelen egy műtétet is el kellett végeznem. A beteg hölgy újonnan érkezett közösségünkbe, kisvárosunkba, ahol orvosi missziómunkám első éveit töltöttem. Mielőtt elindultam otthonról, üzenetben értesítettek, hogy még a tényleges műtét előtt sürgős beavatkozásra van szüksége a betegnek. Felhívtam a kórházat és közöltem, hogy kések néhány percet, de megérkezem, mire a beteget előkészítik a műtétre és az érzéstelenítés hatni kezd.

Megérkeztem a kórházba, és miközben az operációra készültem, folyton azt kérdezgettem, hogy elaludt-e már a beteg. A nővér ingerülten arra kért, hogy erről én magam győződjek meg. Elképzelhetitek a meglepetésemet, amikor a műtőben ott találok az altatóorvost és a nővért, valamint a többi asszisztent az ágyon fekvő beteg mellett, aki tágra nyílt szemekkel figyel, ami körülötte történik.

Amikor megkérdeztem, hogy miért nem altatták el, az egyik kollega szűkszavúan csak ennyit mondott: „Kérdezd meg tőle!” Hát megkérdeztem.

A beteg egy barátságos hölgy volt, akinek őszinte mosolya semlegesítette a műtét előkészületével együtt járó sürgő-forgó hangulatot. Nyíltan válaszolt: „Megtudtam, hogy műtét előtt ön mindig imádkozik a betegeiért. Ezért nem engedtem, hogy elaltassanak, mielőtt ön nem imádkozik velem együtt.”

Természetesen imádkoztam érte. S az a pillanat egy csodálatos bizonyítvány alkalom volt a betegeim, de a munkatársaim előtt is. Szemléltetése volt annak a módszernek, amellyel a menny az ember teljes lényéhez viszonyul.

Holisztikus lények vagyunk

Isten már teremteskor érdeklődést tanúsított az ember egészsége iránt. Varázslatos környezetet teremtett, mellyel fenntartja teremtményei jólétét. Tápláló ételmet, friss levegőt, tiszta vizet adott, és alkalmat, hogy a kert gondozása közben mozgást végezzünk. Az ember lelki egész-

sége is érdekelte, ezért hívős alkonyatkor elment és beszélgetett vele.

A lelkeség és az egészségi állapot már a kezdetben összekapcsolódott. Isten a bűnbeesés után, majd az özönvíz, s később az egyiptomi rabszolgaság alatt is kifejezte, hogy törődik népe egészségi állapotával, és tanácsokkal látta el őket. Ezek a tanácsok számos olyan betegségtől megóvták a zsidókat, amelyek az egyiptomiakat és más nemzeteket megtizedeltek.

Amikor betelt az idő, Isten egy holisztikus életmodellt alkotott és mutatott be Urunk, Jézus Krisztus élete által. A Szentírás tanúságtétele szerint „a kis gyermek pedig növekedék, és erősödék lélekben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme vala ő rajta” (Lk 2:40). Később: „Jézus pedig gyarapodék bölcsességben és testének állapotjában, és az Isten és emberek előtt való kedvességben” (Lk 2:52). E szavak írója, az orvos Lukács evangélista felfedi a nyilvánvaló kapcsolatot az emberi lény testi, érzelmi, értelmi és szociális vetületei között, és bemutatja, hogy valójában milyen az a holisztikus Lény, akinek a képét és hasonlatosságát magunkon viseljük.

Kegyelmes Istenünk, az Ellen G. White révén közölt, egészségre vonatkozó üzenetek által is bebizonyította, hogy holisztikus lények vagyunk. Az Otsegóban¹ kapott látomás azt a határozott és erőteljes üzenetet tartalmazta, hogy gondoskodnunk kell lelkünk templomáról, s ezt határozottan igazolta a test, az elme és a lélek holisztikus egysége. Ugyanezek az elvek maradtak érvényben az idők során, melyeket a tudomány is figyelemmel követ. A pihenésre, napfényre, kiegyensúlyozott táplálkozásra, Istenbe vetett bizalomra, mozgásra, mértékletességre, friss levegő belégzésére vonatkozó elveknek ugyanaz a céljuk, éspedig hogy kiegyensúlyozott egységet tartsanak fenn az életünkben.

Az Otsegóban kapott látomás azt a tényt hangsúlyozta, hogy egészségünk megőrzésének elsődleges célja, hogy alkalmassá váljunk Isten és embertársaink szolgálatára. Minden bizonnyal elsősorban mi magunk vagyunk a ha-

szonélvezői saját egészségünknek, ám önmagában nem ez a cél. Azért vagyunk megmentve, hogy szolgáljunk másoknak. Erről ír Ellen G. White is: „Ebben a történelmi időben minden gyülekezeti tagnak el kell kezdenie az egészségügyi missziómunkát. Hatalmas kórház a világ, tele van testi és lelki betegek áldozataival. Mindenféle emberek halnak meg a ránk bízott igazság ismeretének hiánya miatt. A gyülekezet tagjai ébredjenek föl, tudatosítsák felelősségüket az egészségügyi igazságok terjesztésében.”²

Ezek a dolgok érvényesek voltak akkor, és ma is érvényesek. Ez felhívás az átfogó egészségügyi szolgálatra, úgy személyes, mint egyházi, szervezeti szinten, hogy kezdjük el megosztani a világgal prédikálás, tanítás, gyógyítás és figyelmeztetés révén az egészségügyi igazságokat.

A holisztikus egészségügyi üzenet célja

A holisztikus egészségügyi üzenet, amely mélyen gyökerezik a Biblia ihletett kinyilatkoztatásaiban, lényegében válasz az ember létezésének egyik alapvető kérdésére, a betegségekre és a betegség okozta szenvedésre. S bár nagyon fontos, itt nem csak a táplálkozásról van szó. Ellen G. White így határozta meg az egészségügyi reform célját: „Az egészségügyi elvek tanításával megismertethetjük az emberekkel a reform nagy célját – a test, az értelem és a lélek legmagasabb rendű fejlődésének biztosítását. Mutassatok rá, hogy a természet törvényei – lévén azok is Isten törvényei – a mi javunkra jöttek létre; hogy követésük boldogságot szolgálja ebben az életben, és segítik felkészülésünket az eljövendő életre.”³

Az egészségügyi üzenet középpontjában Isten áll. Ő az, aki az egészségre vonatkozó ismereteket teljes értékű egészségfilozófiává alakítja. Nyilvánvalóvá válik az élet holisztikus ajándékait gondozó tevékenységünk erkölcsi vetülete, mint ahogyan Pál apostol is mondja: „Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek” (1Kor 10:31).

Isten hatalma tart fenn és gyógyít meg bennünket. A jólét, amelynek örülhetünk, lényegében Tőle származik. Az Ő kegyelme által örülhetünk annak, hogy egészben vagyunk, még ha néha úgy is érezzük, hogy darabokra szakadunk szét. Pál említést tesz olyan alkalmakról, amikor összetörtnek érezte magát, de biztatást kapott az Úrtól: „Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el” (2Kor 12:9).

Még amikor levertnek is érezzük magunkat, „Isten és embertársaink iránti elsődleges kötelességünk a személyes fejlődés. Minden képességet, amellyel felruházott a Teremtő, a legmagasabb szintre kellene fejleszteni, hogy legjobb tudásunk szerint végezzük feladatunkat.”⁴

Amikor képességeink legmagasabb szintjén teljesítünk, Istenért végzett szolgálatunknak több vetülete is körvonalazódik, és tényleges módon tudunk gondoskodni az emberi szükségletekről. Az egészségügyi üzenet megosztásának fontos eleme a prédikált elvek gyakorlatba ültetése. Ezt a módszert alkalmazta Krisztus is: az emberek között élt, gondoskodott róluk, együtt érzett velük, szolgálta szükségleteiket, majd követésére szólította őket.

Mit jelent a gyakorlatban az „egész lényhez való viszonyulás”?

A Bibliában számos példát találunk arra vonatkozóan, hogy Isten az ember egész lényét szem előtt tartja. Izraelnek erkölcsi törvényt adott, s a tanítások körét határozott utasításokkal zárta, amelyek betartása egészségüket és életüket biztosította. Az emberi lény egésze iránti gondoskodás végső bizonyítéka Jézus életében, szolgálatában és csodatetteiben valósult meg. A Megváltó együttérzést tanúsított a meggyötörtek, megfáradtak, csüggedtek és megvetettek iránt (Mát 9:36). Megelégítette az éhes sokaságot (Mát 14:15-20), és arra bátorította a tanítványokat, hogy ne tagadjanak meg egy pohár friss vizet a szomszjától (Mát 10:42). Meggyógyította az ördögöset, s olyan állapotba helyezte vissza, amikor újra rendesen felöltözhetett, visszanyerte értelmét és az Urat imádta (Lk 8:35).

Mint egyház, egy olyan életmód ismeretével lettünk megáldva, amely által teljes értékű életet élhetünk. Szent feladatunk gondoskodni a test templomáról és időt szakítani arra, hogy szolgálhassunk e meggyötört világnak, azoknak az embereknek, akik sóvárogva várják Jézus Krisztus követőinek megjelenését. Mint holisztikus lények, dicsőítsük Őt testünk, elménk és lelkünk által, és „örizzük meg minden erőnket és legjobb képességeinket, hogy a legmagasabb szolgálatot végezhessük Istenért és az emberekért.”⁵ ■

1. 1963. június 6-án, miközben Ellen G. White Otsego városában tartózkodott, próféta munkásságának egyik legfontosabb látomását kapta. A látomás üzenete az volt, hogy az adventisták sokkal jobban figyeljenek saját és embertársaik egészségére.
2. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 7. köt., 62. old.
3. Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 146. old.
4. Ellen G. White, *Egészségügyi tanácsok*, 107. old.
5. Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 319. old.

PETER N. LANDLESS IGAZGATÓ, EGÉSZSÉGÜGYI OSZTÁLY, GENERÁL KONFERENCIA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mit válaszolnál annak a személynek, aki szerint az egészségnek semmi köze a lelkiséghez?
2. Bűnnel telt világunkban sokan szenvednek olyan betegségekből, amelyek több téren is korlátozzák tevékenységeiket. Szerinted Jézus milyen magatartást tanúsít ezen emberek iránt?
3. Milyen konkrét módszerekkel gondoskodhatunk teljes lényünk egészségéről?

Kedd

Éljünk Isten tetszése szerint

A MAI TUDOMÁNY IGAZOLJA DÁNIEL ÉLETVITELÉT

DON MACKINTOSH

Avallásos és a tudományos világ egyaránt érdeklődést tanúsít a hajdani héber próféta, Dániel élete iránt. Ezt az érdeklődést egyrészt a nyugati világban egyre inkább terjedő betegségek idézték elő. Dániel élete és elvei Isten erkölcsi és egészségügyi törvényén alapultak. Ezekhez az elvekhez ragaszkodva Dániel próféta a becsületesség példaképeként tűnt fel a korabeli korrupt világban. Három barátjával együtt még az életük kockáztatása árán is készek voltak hűségesek maradni Isten törvényeihez. Tekintsünk át néhány tudományos kutatást, amelyek a Dániel próféta életében is megnyilvánult egészség bibliai elveit vizsgálták.

A legjobb táplálék választása

Amikor Dánielnek felkínálták a királyi étrendet, ő a növényi étel mellett döntött (Dán 1:16), amelyet Isten kezdetben, a teremtéskor rendelt el az emberiségnek (1Móz 1:29).

Nemrégiben a kutatók 21 napon át (három hétig, lásd Dán 10:2-3) tartó megfigyelés során felfedezték, hogy a növényi étrend „egészségesebb szívrendszerrel és anyagcsere folyamatokkal” eredményezett.¹ Ezen felül, akik ezt az étrendet választották, sokkal jobban ellenőrzés alatt tudták tartani szervezetük vércukorszintjét². A kutatók szoros kapcsolatot fedeztek fel a vércukorszint, az akaraterő és az önuralom között.³ Más szóval, ha a vércukorszinted a megengedett határok között van, akkor lényegesen javul az önuralmad céljaid elérésében.

Dániel és társai számára a növényi alapú táplálék védelmet nyújtott az állati eredetű ételek káros hatásaival szemben, amelyek bőven tartalmaznak arachidonsavakat (olyan kémiai elemek, amelyekről bebizonyosodott, hogy negatív érzelmi állapotokat idéznek elő⁴). A biblikus táplálék, amelyhez Dániel ragaszkodott, növelte értelmi képességeit, és hozzájárult, hogy bemutassa Isten céljait és elveit.

Dániel továbbá elhatározta, hogy nem iszik bort, hanem csak vizet, hiszen az alkohol egyáltalán nem vált volna előnyére, megfosztotta volna józanságától. A vízivás fiatal korban javítja az emlékezőtehetséget,⁵ sőt, a Kelet-

Londoni Egyetem által készített egyik legújabb tanulmány szerint vizsga előtt minimum három pohár víz megivása akár 14%-kal javítja a reakcióidőt.⁶ Nem csoda, hogy Dániel és társai a végső megmérettetésen tízszer bölcsibbnek bizonyultak a többiekénél.

Ima és elmélkedés

Dániel imaéletet élt és sokat elmélkedett.

A kutatókat ámulatba ejtette annak a ténynek a felismerése, hogy nő az ember önuralma, amikor vallásos témákra gondol.⁷ Egy másik tanulmány szerint az ima „az önuralom egyfajta anaerob gyakorlata”⁸, és háromórányi ima után az illető személy egyre fokozottabban képes figyelni, 11 órányi ima után „erőteljesebbé válnak az idegsejtek kapcsolódásai az agy összpontosításért, a szórakozás figyelmen kívül hagyásáért és a impulzusok kontrolljáért felelős területei között.”⁹ A tanulmány végső eredményei rámutattak, hogy a vizsgált alanyoknak „nagyobb volt a szürkeállományuk a homloklebeli agykéregben”,¹⁰ ugyanakkor erőteljesebbé vált a „vérkeringés is a homloklebelben”¹¹, mely terület főként azokért a funkciókért felel, amelyek megkülönböztetik az embert az állatoktól.

Nyilvánvaló tehát, hogy akik a csoportos vagy nyilvános imádkozáson túl (Dán 1–2), Dánielhez hasonlóan a személyes imát is gyakorolják (Dán 10), hasonló eredményekre számíthatnak.

Dániel értelmi egészsége és sikere minden bizonnyal az Istenbe vetett bizalmára épült. Ennek eredményeképpen engedelmeskedett Isten erkölcsi és egészségügyi törvényeinek (Dán 9:4,13). Dániel hűsége az isteni törvények iránt nem csupán neki váltak hasznára, hiszen a későbbiekben kiderült, hogy Dárius király Dánielt nevezte ki ügyintézőjének, hogy „a királynak semmi károsodása [anyagi vesztesége] ne legyen” (Dán 6:2). Az, ahogyan Dániel viszonyult Isten törvényéhez, képessé tette őt arra, hogy becsületes legyen nem csak személyes életében, hanem a birodalom anyagi javainak kezelésében is.

Becsületesség

A legújabb kutatások szerint még azok is képesek becsületesek és tisztességesek lenni, akik csupán rövid ideig érintkeztek Isten erkölcsi törvényeivel.

Egy tanulmány során a vizsgált személyeket két csoportra osztották. Az egyik csoport tagjaitól azt kérték, próbáljanak visszaemlékezni a Tízparancsolat tartalmára és írják le, a többiek pedig arra kérték, említsék meg tíz olyan könyv címét, melyet középiskolai éveik alatt olvastak. Ez utóbbi csoportban észrevették, hogy sokkal gyakrabban fordult elő csalás. Azonban, akiket arra kérték, hogy röviden foglalják össze a Tízparancsolatot, egyáltalán nem csaltak, nem másoltak.

A kísérletet megismételték, ám míg egyik csoportnak szintén a Tízparancsolat összefoglalását adták feladatul, a másikat iskolájuk belső szabályairól faggatták. És megint bebizonyosodott, hogy akik a Tízparancsolatra összpontosítottak, sokkal becsületesebbeknek bizonyultak. Még akkor is ugyanezek az eredmények születtek, ha a kísérletet ateista csoport bevonásával végezték el.¹²

Bár Dánielnek számos stresszes helyzettel kellett szembenéznie, mindig hálás lelkületet tanúsított. Sőt, hálaadásal töltötte az időt, amikor tudta, hogy az imát tiltó rendelet folytán az orozlánok vermébe kerülhet (Dán 6:10)!

Bebizonyították, hogy a hálás lelkület védettebbé tesz a betegségekkel szemben, derűsebb életszemléletet eredményez, és a képességek gyarapodását idézi elő személyes szakmai, kapcsolatbeli és egészségügyi téren.¹³ A tudósok azt javasolják, hogy vezessünk hála-naplót agyunk és testünk jó egészségi állapotáért.

Őrizzük meg örökségünket

S bár számos tényezőt említhetnénk, amely befolyást gyakorolt Dánielre élete korai szakaszában, minden bizonnyal Jósias király reformációs korszakának átélése is pozitív hatással volt a jellemére. Dániel még nagyon fiatal volt, amikor Jósias visszavezette a népet az Isten és a törvény iránti hűség útjára.

Dániel Isten iránti hűsége az ifjú Jósias király elszántságára emlékeztet, aki a magasba akarta emelni Isten törvényét és az Isten által javasolt életmódot (lásd: 2Kir 22-23). Isten törvénye megtalálásának eredményeként Jósias személyesen élte át a megújulást és a reformot, s ez az egész nép megújulásához vezetett. A Szentírás Jósias királyról jegyzi meg a legértékesebb szavakat: „Nem is volt ő hozzá hasonló király ő előtte, aki úgy megtért volna az Úrhoz teljes szívéből és teljes lelkéből és teljes erejéből, Mózesnek minden törvénye szerint; de utána sem támadott hozzá hasonló” (2Kir 23:25).

Jósias hűséges élete és életmódja párhuzamba vonható Dániel és társai életével, akik később, a száműzetésben elhatározták, hogy Isten tetszése szerint élnek Babilonban, és sikerrel jártak.

Ellen G. White írta: „Dániel jelleme megdöbbentő példája a világ előtt annak, hogy mit tehet Isten kegyelme a természetnél fogva elbukott és büntől megrontott emberért. E nemes, önfeláldozó életéről szóló jelentés bátorítás-

ként szolgál nekünk, akik ugyanilyen természettel rendelkezünk. Ebből a példából erőt meríthetünk, mely révén méltósággal és kitartással állhatunk meg a kísértésben, s az alázatosság kegyelme által állva maradhatunk még a legnagyobb megpróbáltatás közepette is.”¹⁴

Segítsen Isten, hogy Dánielhez hasonlóan hűségesek legyünk saját befolyási körünkben. ■

1. Richard J. Bloomer, Mohammad M. Kabir, John F. Trepanowski, Robert E. Canale és Tyler M. Farnley, „A 21-Day Daniel Fast Improves Selected Biomarkers of Antioxidant Status and Oxidative Stress in Men and Women,” *Nutrition and Metabolism* 8 (2011): 17. Internetes elérhetőség: www.nutritionandmetabolism.com/content/8/1/17.
2. Uo.
3. M. T. Gailliot, R. F. Baumeister, C. N. DeWall, J. K. Maner, E. A. Plant, D. M. Tice, L. E. Brewer, B. J. Schmeichel, „Self-control Relies on Glucose as a Limited Energy Source: Willpower Is More Than a Metaphor,” *Journal of Personality and Social Psychology* 92, no. 2 (February 2007): 325–336. Internetes elérhetőség: www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/17279852.
4. Bonnie L. Beezhold, Carol S. Johnston és Deanna R. Daigle, „Vegetarian Diets Are Associated With Healthy Mood States: a Cross-sectional Study in Seventh-day Adventist Adults,” *Nutrition Journal* 9 (2010): 26. Internetes elérhetőség: www.nutritionj.com/content/9/1/26.
5. D. Benton és N. Burgess, „The Effect of the Consumption of Water on the Memory and Attention of Children,” *Appetite* 53, no. 1 (August 2009): 143–146. Internetes elérhetőség: www.ncbi.nlm.nih.gov/pubmed/19445987.
6. „How Drinking a Glass of Water Can Make Your Brain 14 Percent Faster.” Internetes elérhetőség: www.dailymail.co.uk/health/article-2366353/Howdrinking-glass-water-make-brain-14-faster.html.
7. „Religion Helps Us Gain Self-control, Study Suggests,” *Science DailyNews*, Jan. 24, 2012. Internetes elérhetőség: www.sciencedaily.com/releases/2012/01/120124113045.htm.
8. Roy F. Baumeister és John Tierney, *Willpower: Rediscovering the Greatest Human Strength* (New York: Penguin Press, 2011), 180. old.
9. Kelly McGonigal, *The Willpower Instinct: How Selfcontrol Works, Why It Matters, and What You Can Do to Get More of It* (New York: Avery, 2012), 25. old.
10. *i.m.*, 24. old.
11. *i.m.*, 25. old.
12. Dan Ariely, *The (Honest) Truth About Dishonesty: How We Lie to Everyone—Especially Ourselves* (New York: Harper, 2012), 39–44. old.
13. Robert A. Emmons és Michael E. McCullough, „Counting Blessings Versus Burdens: an Experimental Investigation of Gratitude and Subjective Well-being in Daily Life,” *Journal of Personality and Social Psychology* 84, no. 2 (February 2003): 377–389. Internetes elérhetőség: <http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=buy.optionToBuy&id=2003-01140-012>.
14. Ellen G. White, *A keresztény nevelés alapelvei*, 79. old.

DON MACKINTOSH A KALIFORNIAI WEIMAR INTÉZET EGÉSZSÉGÜGYI IGAZGATÓJA ÉS LEKÉSZE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Mit kell megváltoztatnod az életmódodban, hogy közelebb kerülj a jobb egészség érdekében felállított isteni elvekhez?
2. Meghozhatjuk minden esetben saját erőnkől ezeket a változásokat?
3. Ha nem, akkor honnan várhatunk segítséget?

Szerda

Pozitív életszemlélet

A TELJES ÉRTÉKŰ EGÉSZSÉG RÉSZE

DES CUMMINGS JR.

Az esemény a 2010-es honolului maratoni verseny. Kamerák és riporterek tolonganak az érkezés helyszínén, hogy megörökítsék a világrekord felállításának rég várt pillanatát. Gladys Burill a kiváló atléta. Szurkolók hajolnak át a korláton, hogy saját szemükkel lássák az érkezőt. S amikor végre közeledni látszik, mindenféle ujjongás és bátorító kiáltás hallatszik.

Gladys hirtelen lelassít, majd megáll. Kérdések röpködnek a levegőben: „Miért állt meg?”, „Mi történt?” Majd Gladys a kételyeket ujjongásra váltja, amikor elindul, majd világrekordot döntve átlépi a célvonalat.

Gladys Burill 92 éves. Ő a legidősebb hölgy, aki végigszaladt egy hivatalos maratoni versenyen. De miért állt meg olyan közel a célvonalhoz? Legalább két perccel jobb lett volna a teljesítménye, ha nem tart pihenőt. Gladys később elmondta, hogy a célvonal előtt néhány méterrel imádkozni állt meg. „Arra gondoltam, hogy ha átlépek a célvonalat, megváltozik az életem. Tudtam, hogy az emberek bátorításra van szükségük. Olyan könnyű elcsüggedni és negatívan gondolkodni. Fontos tehát a pozitív gondolkodás! Lényeges különbség van a között, ahogyan érzel, és a között, ahogyan gondolkodsz bizonyos dolgokról” – nyilatkozta Gladys.

„Az életben számos akadályt kellett leküzdenem” – folytatta – „ám Isten mindig velem volt.” Tizenegy éves korában gyermekbénulást kapott, később azonban meggyógyult. Öt gyermek édesanyja lett, később azonban elvesztette az egyik fiát, Kevint, akinek agydaganata volt. S a rekord felállítása előtt két évvel a férje is meghalt.

Mivel áradt belőle a pozitív életszemlélet, a sajtó így nevezte el őt: „Gladys-átor”! Az NBC televízió a következő szalagcímmel közölt hírt róla: „Mi a 92 éves maratoni futó titka? A pozitív gondolkodás.”

Gladys hetednapos adventista. Élő példája az egészségre vonatkozó adventista üzenet jótékony hatásainak. Vegetáriánusan étkezik és aktív életet él. Ám a sajtót leginkább pozitív szemléletmódja ragadta meg.

A pozitív szemléletmód elengedhetetlen a teljes egészség szempontjából. Pál azt tanácsolta a thesszalónikai keresztényeknek, hogy sajátítsanak el három olyan viselkedésmódot, amelyek igazi erőforrást jelentenek a pozitív életszemlélethez: „Mindenkor örüljete. Szüntelen imádkozzatek. Mindenben hálátat adjatek” (1Thess 5:16-18). Vegyüek sorra ezeket.

Öröm

Jézus örömteli életet élt. Ezt az örömet a tanítványai is meg akarta osztani: „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon tibennetek az én örömem és a ti örömetek beteljék” (Jn 15:11). Ellen G. White szintén ezt a gondolatot hangsúlyozza: Arra hívatunk, hogy „visszatükrözzük másokra Isten mosolyának ragyogását.”¹

Édesapámnak a hátfájás szörnyű szenvedést okozott. Reggelente többször kínok között próbált lépni, ám mosollyal üdvözölte az embereket. Amikor valaki megkérdedte, hogy érzi magát, mindig így válaszolt: „remekül”.

Számomra képmutatásnak tűnt örömet színlelni, amikor nyilvánvalóan kínok gyötörnek. Ezért meg is kérdeztem egyszer: „Apa, hogy mondod az embereknek, hogy remekül érzed magad, amikor tudom, hogy szörnyű fájdalmak gyötörnek? Hogy tudsz mosolyogni?” Apám így válaszolt: „Fiam, mosolyogni küldetés. Ezáltal a figyelmem önmagamról másokra terelődik.” Pozitív életszemléletének az volt a titka, hogy megtanult kívülről bibliaiszövegeket, amelyeket aztán elmondott másoknak.

Apám egyik kedvenc bibliaiszövege a 34. zsoltár 6. verse volt: „Akik ő reá néznek, azok felvidulnak, és arcuk meg nem pirul.” Édesapám mosolya és a Biblia ígéretei olyan jó ajándékok voltak, amelyekben éveken át részesülhettem az élet igazi áldásaiként.

A Wayne-i Egyetem kutatói összefüggést próbáltak találni a mosolygás és a hosszú élet között. Felfedezték, hogy a mosolygós emberek átlagosan öt évvel több ideig élnek, mint akik egyáltalán nem vagy keveset mosolyogtak.

Az öröm magatartása azonban sokkal több egyszerű mosolynál. Olyan ajándék, amely még a fájdalmak ellenére is lendületet ad a továbblépéshez. Nehéz időkből az öröm képessé tesz arra, hogy továbbra is Isten tervét kövessük, és láthatóvá teszi számunkra a végső győzelmet. Jézus elszenvedte a keresztet „az előtte levő öröm helyett” (Zsid 12:2). Ahogyan Ellen White is mondta: „A hit, hogy Isten szeret és gondot visel rólunk, megkönnyíti a bajt, szenvedést, és örömteli megelégedéssel tölt el jólétben és szükségben egyaránt.”²

Figyeljétek meg, hogy Jézus nem tett egyenlőségelet az öröm és az érzelmek között. Az érzelmek a körülmények függvényében változnak. A Gecsemáné-kertben Jézus így imádkozott: „Ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár” (Mt 26:39). Az Őt megpróbáló érzelmek az Atyjától való elszakadás gondolatából fakadtak, ám az öröm képessé tette arra, hogy kinszenvedései közepette szemei előtt körvonalazódjon a győzelem képe.

Az öröm mennyei magatartás. A Föld teremtésekor „Istennek minden fiai vigadozának” (Jób 38:7). Jézus születésekor az angyal üzenete így hangzott: „Ímé, hirdetek néktek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz” (Lk 2:10). Földi munkássága során Jézus kijelentette, hogy „örvendezés van az Isten angyalainak színe előtt egy bűnös ember megtérésén” (Lk 15:10). Ugyanő mondta, hogy a mennyek országa bemenetel „a te Uradnak örömébe” (Mt 25:21). Pál így nyilatkozott: „Örüljétek az Úrban mindenkor; ismét mondom, örüljétek!” (Fil 4:4).

Ima

A „szüntelen” imaéletet (1Thess 5:17) csak az ima mint magatartás által tapasztalhatjuk meg. Ima által nyerjük el „Krisztus gondolkodását”, amely révén képessé válunk arra, hogy mindent Isten szeméin át lássunk. Ellen G. White írta: „Az ima a lélek lélegzetvétele, s a lelkierő titka.”³

Az Egyesült Államok Országos Egészségügyi Intézete 1990-től fogva támogatja azt a programot, amely a lelkiség és az egészség közötti összefüggéseket kutatja.

Számos tanulmány összpontosított arra, hogy milyen hatással van az ima az egészségre. Az egyik példa dr. Marc Musick tanulmánya, amelyet Észak-Karolina államban végzett 4000 felnőtt személy bevonásával. Arra a következtetésre jutott, hogy akik sokat imádkoztak és tanulmányozták a Bibliát, egészségesebbek voltak. Járványtani szakértők arra jöttek rá, hogy amilyenek tartjuk egészségi állapotunkat, az az egyik legmegbízhatóbb mutatója általános egészségünknek.

Hála

E. G. White írta: „A test és lélek gyógyítására a hálás és dicsőítő lelkületnél nincs jobb orvosság.”⁴ A hálaérzet alapja a hit abban, hogy „minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá” (Jak 1:17). Isten munkájának az eredménye a jóság: ez igaz volt a tökéletes Édenben, és igaz napjaink tökéletlen világában is.

Amikor érzéseink Isten jósága megtapasztalásából fakadnak, akkor lényünkben hála és dicséret árad. Lelkünket

főlemeli a dicséret, elménk Isten gondolataihoz közeledik, és a másokért végzett szolgálat megújulást eredményez, mi pedig megtapasztaljuk a jótettek nyomán születő hálát.

A hála annak az eredménye, hogy tudatosul bennünk Isten jóságának megnyilatkozása ebben a világban. A jövőért érzett hála pedig annak az eredménye, hogy tudatosul bennünk Isten jóságának megnyilatkozása az eljövendő, örök világban. A reménység szeme látja Istent beavatkozni ebben az összetört világban, s amikor természeti csapások vesznek körül, a reménység szeme látja Jézus Krisztus közele eljövételének bizonyítékait. A reménység nem csupán egy erőforrás a hála számára, hanem tényleges módon hozzájárul egy magasabb rendű egészségi állapot eléréséhez.

Egy adventista úttörő, az orvos John Harvey Kellogg mondta: „A remény a test legerőteljesebb serkentője.” A remény nagy hatással van testi, értelmi és lelki egészségünkre.

Jerome Groopman onkológus összefüggést fedezett fel a reménység és a gyógyulás között. *A reménység anatómiája* című könyvében ezt írja: „Egyértelmű, hogy a reménység ad bátorságot szembezállni a körülményekkel, és képessé tesz továbbhaladni. A betegek számára a reménység, az igazi reménység sokkal fontosabbnak bizonyult minden orvosságnál.”

Megtapasztalhatjuk a menny pozitív életszemléletét: „Mindenkör örüljétek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálát adjatok” (1Thess 5:16-18), azért „hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek” (3Jn 2). ■

1. Ellen G. White, *Orvosi missziómunka*, 45. old.
2. Ellen G. White, *Pátriárkák és próféták*, 600. old.
3. Ellen G. White, *Üzenet az ifjúságnak*, 249. old.
4. Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 251. old.

DES CUMMINGS JR. A FLORIDAI HOSPITAL FEJLESZTÉSI OSZTÁLYÁNAK ÉS AZ ADVENTISTA EGÉSZSÉGÜGYI RENDSZER FLORIDAI RÉSZLEGÉNEK ALELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Tudnál-e azonosítani a saját életedben három akadályt, melyek meggátolnak téged a pozitív életszemlélet gyakorlásában? Hogyan győzhetnéd le ezeket a cikkből ismertett három alapelv segítségével?
2. A felsorolt három elem közül (öröm, ima és hála) melyik tűnik könnyebben kivitelezhetőnek? Melyik a legnehezebb? Miért gondolsz így?
3. Az öröm, az ima és a hála a teljes egészség alkotóelemei. Miként járulhatnak hozzá mindezek a jóléti állapot megtartásához? Adj konkrét válaszokat.

Csütörtök

Végezzünk városi missziómunkát

TÖBBET TEHETÜNK, MINT AMIT ELKÉPZELÜNK

DELBERT W. BAKER

Az egyik ismert történet szerint egy fiatalember a tengerparton sétált. A távolban egy közeledő idős ember alakja tűnt fel.

Az öregember néha lehajolt, felvett valamit a földről és bedobta a vízbe. Az ifjú kíváncsian bámulta, ahogyan az idős ember ugyanazokat a mozdulatokat ismételte: lehajol, felvesz valamit a földről és bedobja a vízbe.

Amikor egymás közelébe értek, az ifjú megkérdezte, hogy mit csinál. Az idős ember elmagyarázta: „Megmentek a haláltól egy-egy partra vetődött halat azzal, hogy visszadobom a vízbe.”

A fiatalember értetlenül válaszolt: „Ez értelmetlen. Nem tudsz megmenteni minden partra vetődött halat. Túl sok marad a homokban az apály után. Ezen semmit sem változtathatsz...”

Az öregember ismét lehajolt, felemelt egy halat és bedobta a vízbe. Aztán halkán megszólalt: „De igen. Ezen hal számára mindent megváltoztattam.”

Természetesen nem tehetünk meg mindent, de tehetünk valamit. Nem tudjuk megváltoztatni az egész világot, de megváltoztathatjuk a környezetet, amelyben élünk. Jézus elvárja tőlünk, hogy azon a helyen, ahol élünk, ott változtassunk meg valamit! Jó, de hogyan változtathatunk meg bármit is? Úgy, hogy jót teszünk, ahogyan Jézus is ezt tette: készséggel, leleményesen, szenvedéllyel és kitartással.

Változatosság

Jézus bárhová ment, jót cselekedett. Bár nincs pontos képlet a bizonyágtevésre, lélekmentésre, a Biblia és a keresztyén irodalom számos módszert tár elénk, amelyeket felhasználhatunk, amikor bizonyágot teszünk, vagy jót cselekszünk. Íme, néhány módszer:

Személyre szóló felhívás – mint ahogyan azt Filep is tette Cselekedetek 8:26-40, vagy Jézus a János 3:1-21 versei szerint;

Elbeszélések, történetmondás – Salamon (Péld 7:6-27), vagy Jézus (Mt 12-15);

Közvetlen bizonyágtevés – ahogyan István tette a Cselekedetek 7:1-51, vagy Jézus a Máté 15:3-9 verseiben;

Az evangélium hirdetése – mint ahogyan Péter tette a Cselekedetek 3:12-26 verseiben, vagy ahogyan Jézus a 70 tanítványt utasította a Lukács 10:1-22 versekben;

Magas színvonalú beszélgetések – mint ahogyan Pál tette (Csel 17:22-34) vagy Jézus (Mt 22:29-32);

Személyes bizonyágtevés – mint ahogyan tett a vak János 9:1-34 verseiben, vagy Jézus a János 14-15 fejezeteiben;

Párbeszéd – mint ahogyan tette András a János 1:40-42 verseiben, vagy Jézus a samáriai asszonnyal, a János 4:1-26 versei alapján;

Felhívás, meghívás – mint ahogyan Jézus tette Lukács 5:27 alapján;

Szolgálat/egészség/kapcsolatok – a gutaütött barátai (Mk 2:1-12), vagy Jézus (Jn 13:1-20);

Természetfeletti erőről bizonyágot tevő cselekedetek – az apostolok (Csel 5:12-16), vagy Jézus (Jn 4:46-54).

A kulcsszó a *tenni*: tenni a jót, tenni most. Vagy, ahogyan Ellen G. White is írta: „A világnak ma is szüksége van arra, amire kétezer évvel ezelőtt volt – Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Krisztus kegyelme által lehet véghezvinni a fizikai, szellemi és lelki helyreállítást.”¹

Az idézet így folytatódik: „Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férkőzni. A Megváltó az emberek közé gyűlt. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: »Kövessetek engem!«”²

Egy igazi kihívás

Néhány hónapja a hetednapos adventisták – több mint 18 millió ember – azzal a kihívással szembesültek, hogy egy új, bátor missziómunkát végezzenek városi környezetben. Minden adventista arra hívatott, hogy menjen el lakónegyedében, városában a szomszédokhoz, és gyakorlati módon szolgáljon az embereknek, mint ahogyan Jézus

is tette. A felhívás senkit sem zár ki, sőt, mindenkihez szól. És nem általános, hanem személyesen hozzád lett intézve. Minden hívő bizonyosságot tehet Isten és emberek iránti szeretetéről azzal, hogy megosztja az emberekkel az evangélium jó hírét. Ez az evangélium megváltoztatja azokat, akiknek életük középpontja Krisztus, Aki jelen van a Bibliában és a hetednapos adventisták üzenetében is.

Az adventisták tisztelik a különböző vallásfelekezeteiket, amelyek hitüket a Bibliára alapozzák. Ám ezen felül mi, hetednapos adventisták hisszük, hogy üzenetünk, a harmadik angyali üzenet (Jel 14:6-12) Isten üzenete a történelem e kulcsfontosságú pillanatában. Hiszük, hogy Isten hívott el bennünket, adventistákat, hogy megosszuk ezt az igazságot a világgal.

Ez nem új igazság. Évszázadokon át ezt hitték és gyakorolták a hűséges emberek Mózes első könyvétől a Jelenések könyvéig. Az adventisták arra hívtak, hogy az embereket visszavezessék az elveszett, elhanyagolt, és az évszázadok során sokszor támadott igazságokhoz. Az adventizmus „romlás építőjének, ösvények megújítójának” (Ésa 58:12) lett elhívva.

Hogyan érzed tehát magad, amikor szembesülsz a személyes evangelizálásra felszólító hívással? Talán felteszed a kérdést, hogy egyáltalán képes vagy-e változtatni valamin? Egyes hívőket megérint feladatuk nagysága, és lelkesedést, boldogságot éreznek. Mások viszont amikor felméri az áldozatokat, elkeserednek. Másoknak egyszerűen lehetetlennek tűnik az a küldetés, hogy változtatniuk kellene valamin a föld 7 milliárd lakójának életében, ezért könnyösen meghátrálnak.

A jó hír az, hogy válaszolhatunk a szolgálat felhívására azokban a közösségekben, ahol élünk. Pál apostol a segítségünkre siet ebben a kihívásban, és konkrét módon, illetve hatékonyan mutat rá arra, hogy miként alkalmazható Krisztus módszere a városi missziómunkában.

Erőt adó elvek

A Cselekedetek könyvében Pál apostol felvázolja a sikeres bizonyoságtétel és evangelizálás négy egyszerű elvét.

Pál azzal kezdte, hogy megemlítette a hívőknek azt a módszert, amelyhez folyamodott ő az evangelizálásban és lélekmentésben. Hangsúlyozta példaadó viselkedését, melyet tanúsított, míg Efézusban lakott és dolgozott (Csel 20:18). Beszél arról, hogy alázattal szolgált az embereket, s nem adott alkalmat ellenzőinek, hogy szolgálatát valamilyen akadályozzák (19. vers). Emlékeztette őket az általa alkalmazott különböző evangelizálási formákra, kezdve a nyilvános igehirdetéstől a személyes, házaknál végzett tanításokig (20-21. versek). Majd azzal bátorította a hívőket, hogy utalt a Szentlélek általi vezetésre, arra, hogy a Lélektől vezérelve tervezte el, hogy evangelizációs kampányt indít hazájának fővárosában, Jeruzsálemben (22-23. versek).

Az apostol élete akkor érte el csúcspontját, amikor kijelentette, hogy a megpróbáltatások és a rá váró szenvedés ellenére „még az én életem sem drága nékem”. Ez hogy lehetséges? „Csak hogy elvégezhessem az én futásomat örömmel, és azt a szolgálatot, melyet vettem az Úr Jézustól,

hogy bizonyosságot tegyek az Isten kegyelmének evangéliomáról” (24. vers). Ezek után példája által azonosította azt a négy magatartásformát, amelyek az embert Krisztus hatékony szolgájává teszik.

A missziómunkában Pál társa a Szentlélek volt. Pál számára az evangelizálás csapatmunkát, nem pedig egyéni teljesítményt jelentett (22-23. versek). Az őt elkísítő Szentlélek volt állandó erőforrása, támasza és vezetője.

Pál erőt kapott az akadályok leküzdéséhez. Kötelességét fontosabbnak tartotta, mint a veszélyt (23. vers). Megmaradt szemléletmódja mellett, amikor Munkatársával tárgyalgott, amikor magasztos elhívására összpontosított, és visszaemlékezett a tetteit meghatározó indítékokra. Sosem felejtette el, hogy a világnak nagy szüksége van a Krisztusról szóló jó hírre, amit neki kell megosztania az emberekkel.

Pál még az ellenszégülésből is ihletést merített. Szemei előtt az örökkévalóság lebegett, amely minden mulandó kényelem fölött áll (24. vers). Pál tudta, hogy Isten minden próbát később ezerszeres jutalommal kárpótol.

Pál tudta, hogy Istennek terve van az életével. Tudatosult benne, hogy bár nem viheti véghez mások életcélját, teljesítheti saját életének a célját. Elvégezte a rá bízott munkát, tudva, hogy a nagy munkát majd Isten végzi be.

Akkor leszünk sikeresek, ha Pálhoz hasonló magatartást tanúsítunk: ne hagyjuk, hogy elkésérítsen a munka nagysága, tegyünk jót, ahol csak lehetőségünk van rá, bízunk Istenre a végkifejletet. Hagyjuk az Úrra az emberek milliárdjaiért végzett feladat hatalmas terhet, és dolgozunk azokért, akiket Isten oda rendelt, ahol mindennapjainkat éljük. Akkor Pálhoz hasonlóan „örömmel” fogjuk végezni a lélekmentés a szolgálatát. ■

1. Ellen G. White, *A nagy Orvos lábnyomán*, 143. old.

2. *Uo.*

DELBERT W. BAKER A GENERÁL KONFERENCIA ALELNÖKE.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. „A názáreti Jézus... szíjjeljárót jót tévén” (Csel 10:38). Mit jelent ez a kijelentés azoknak, akik Jézust missziós példaképüknek tekintik?

2. Az elmélkedés elején felsoroltunk néhány módszert, amely által az emberekkel lelki beszélgetést kezdeményezhetsz. Melyek illenek a legjobban hozzád? Milyen gyakorlati módon ültetheted életbe ezeket?

3. A szerző említést tesz Jézusról és Pálról mint missziós példaképről. Melyikükhez hasonlítasz inkább? Miért?

Péntek

Világszéles missziómunka

ÓRIÁSI, DE NEM LEHETETLEN FELADAT

ARTUR STELE

Amikor szembesülünk azzal a feladattal, amelyet utoljára Jézus bízott követőire (Mt 28:18-20), talán előbb tartunk egy hosszabb szünetet, s azon kezdünk gondolkodni, hogy milyen stratégiákat, technikákat alkalmazhatnánk, hogy teljesítsük ezt az óriási küldetést. Előttünk vannak azok a népek és népcsoportok, amelyekért még nem végeztünk missziómunkát, de ugyanakkor ott vannak az elvilágiasodott nyugati nemzetek is. Az utóbbi években az uralkodó új-pogány lelkület a maga során újabb kihívásokkal, de lehetőségekkel is kecsegtet missziós tevékenységünkre nézve.

Ennek értelmében tehát, hogyan juttathatjuk el Jézus üzenetét az egész világra? Úgy vélem, hogy a módszereken és technikákon túl egy igen fontos lépés ebben a folyamatban, hogy tisztán kell értelmeznünk azt a küldetést, amit Jézus ránk bízott. A Szentírás rámutat arra, hogy Jézusnak határozott látásmódja volt küldetésére vonatkozóan. Amikor találkozott Zákéussal, nyíltan és érthetően vázolta fel küldetésének kulcsfontosságú vetületét. S mivel az Ő küldetése a mi küldetésünk is, meghívlak, hogy elmélkedjünk azon eset fölött, amikor Jézus szemtől szemben találkozott ezzel a vámszedővel.

Jézus küldetésnyilatkozata

Zákéus története szemlélteti és jelenti ki Jézus küldetését. A vámszedő vágyott találkozni az Úrral. Talán arra gondolt, hogy Jézus az egyetlen, aki adhat valami olyat, amit a pénz soha. Ezért eltervezte, hogy személyesen találkozik Jézussal. Az volt a terve, hogy ismeretlenségbe burkolózik, hogy senki se figyeljen rá, ne vegye észre. Ám, mivel alacsony termetű ember volt, sikertelen próbálkozásnak bizonyult, hogy elvegyül a tömegben és úgy közelíti meg Jézust. Támadt egy ötlete. Próbálta kitalálni az irányt, amerre Jézus elhalad, és előreszaladt, majd felmászott egy eperfügefára. Zákéus nem tudott Jézus küldetésnyilatkozatáról, ezért azt képzelte, hogy megtalálta a legjobb módját annak, hogy megláthatja Jézust, miközben őt senki se veszi észre.

Zákéus azt hitte, hogy ő az, aki Jézust keresi, ám hamarosan arra eszmélt, hogy Jézus feltekint rá, és nevéen szólítja. Azonnal rádöbbedt: *Nem én keresem Jézust, nem én akarom látni Őt, hanem Ő keres engem, Ő akar engem látni.* „És mikor arra a helyre jutott, feltekintvén Jézus, látá őt, és monda néki: Zákéus, hamar szállj alá; mert ma nékem a te házádnál kell maradnom” (Lk 19:5).

Mit is mondtál, Jézus? Hogy *meg kell* látogatnod engem? Miért is „kell” ezt tenned? És miért az én házámban? Meg akarsz büntetni a bűneimért? Mi a terved velem? Mi az igazi oka annak, hogy találkozni szeretnél velem, és hogy el akarsz jönni a házámba?

Amikor az emberek látták, hogy Jézus betér egy vámszedő házába, zúgolódni kezdtek: „Bűnös emberhez ment be szállásra” (7. vers). Figyelemre méltó az, ahogyan Jézus látogatása végén elmagyarázta küldetésének lényegét, annak a bizonyos „kell”-nek a szükségszerűségét. Küldetésnyilatkozatában kijelentette: „Azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett” (10. vers).

Ez olyan, mintha Jézus így szólna hozzánk: Arra kérlek benneteket, hogy mielőtt véleményt formálnátok cselekedeteimről, próbáljatok tetteimre a küldetésem szempontjából tekinteni, mivel Én azért jöttem, hogy üdvösséget hozzak, nem pedig büntetést.

A mi küldetésnyilatkozatunk

Jézus arra hívja ma követőit, hogy azonosuljanak küldetésnyilatkozatával. Munkatársakat keres, akik készek főlvállalni ezt a küldetést. Megváltónk leghőbb vágya, hogy bennem és benned olyan társra találjon, akik valóra váltják az Ő küldetését. Vajon milyenek lennének gyülekezeteink, ha minden tag főlvállalná Jézus küldetésnyilatkozatát? Milyen lehetőségek nyílnának meg előttünk, milyen légkör válna érezhetővé a gyülekezeteinkben? És hogyan viszonyulnának ehhez ifjaink?

Sajnos nagyon sok fiatalnak az az érzése, hogy a felnőttek és a gyülekezet idősei túl gyakran csak egyik vetü-

letét veszik komolyan Jézus küldetésnyilatkozatának – a megkeresést. Ám elhanyagolják a második felét, azt, hogy megtartani, szeretni és gondoskodni kell a veszendő lelkekről úgy, ahogy Jézus is tette. Ha valaki nyomon követi nagyon sok gyülekezetünk statisztikáját, felfedezheti, hogy olyan sok fiatalat veszítünk el, hogy már tényleg eljött a változás ideje. Reformot kell véghezvinnünk, amely elvezet bennünket Jézus teljes küldetésnyilatkozatához.

Szolgálata folyamán Jézus a szeretet, a megbocsátás és a megsebzettekről való gondoskodás fontosságát hangsúlyozta. Íme, miért nem szégyellt Ő elvegyülni azok között, akiket a társadalom bűnösnek és elveszettnek tartott. Ezért döntött úgy, hogy az utcán hagyja a sokaságot, és bemegy a vámszedő Zákéus házába. Különösen fontos az a tény, hogy Lukács nem jegyezte fel Jézus egyetlen dorgáló vagy kritizáló szavát sem, míg Zákéus házában volt. Jézus egyszerűen csak szeretetét és elfogadását fejezte ki.

Amikor Zákéus Jézusra tekintett, azonnal megértette: „Jézusnak nincsenek titkos szándékai, nincs más terve, mint segíteni rajtam és megmenteni engem.” És Krisztus szeretete nem csak megtérést hozott Zákéus számára, hanem reformot, mennyei, teljes átváltozást eredményezett az életében.

Ellen G. White írta: „Krisztus azért jött a földre, hogy minden ember elnyerhesse az üdvösséget. A Golgota keresztjén megfizette az elveszett világért a jóvátétel felülmúlhatatlan díját. Szerénysége, önfeláldozása az elbukott ember iránti mélységes szeretetét bizonyítja. Azért jött a földre, hogy megkeresse és megmentse az elvesztettet. Küldetése a bűnösökért történt, minden bűnösért, minden nyelvből és népből. Kifizette az árat mindenkiért, hogy megváltsa, egységre és összhangba hozza magával őket. Nem hagyta ki a legtévelygőbbet és a legbűnösebbet sem. Különösen azokért fáradozott, akik a legjobban rászorultak. Minél nagyobb szükségük van a megigazulásra, annál nagyobb Jézus megértése, annál mélyebb az érdeklődése, annál buzgóbban fáradozik értük. Nagy, szerető szíve mélyen megindul azokon, akiknek állapota a legreménytelenebb, azokon, akik leginkább rászorulnak az átalakító kegyelemre.”¹

Krisztus élete nyilvánvalóan bizonyítja, hogy az élet sokkal hatékonyabban változik meg a szeretet hatására, mint a prédikálás, vita vagy kritika nyomán. Ellen G. White továbbá ezt írja: „A fiatalokat és tapasztalatlanokat nagy türelemmel kell hordoznunk, mert komoly hibákat követhetnek el. Krisztus arra szólít fel, hogy a szelídség szelídségében segítsük őket talpra állni. Ha elbátortalanítjuk, akkor kétségbe taszítjuk és tönkretesszük őket. Krisztus felelősnek tart ezért. Ha nem ápoljuk naponta a szeretetet, abban a veszedelemben forgunk, hogy szűklátókörűek, kemények, szenteskedők, szórszálhasogatók leszünk, és igaznak tartjuk magunkat. Holott Isten távolról sem helyesli életünket.”²

A szeretetteljes gyülekezetek, amelyek gondoskodnak az emberekről, olyan helyek, ahol az emberek elfogadást nyernek, bármi is történjék. Az ilyen gyülekezetekbe szívesen jönnek az emberek, és el akarják majd hozni szomszé-

daikat, barátait is. És ha ezeken túl minden tag Krisztushoz hasonló szeretetteljes személy lesz, akkor élő, kézzelfogható befolyással fog bírni Krisztusért és országáért.

Jézus nem csak életét adta a bűnösért, hanem szolgált is azoknak, akikkel találkozott, válaszolt a testi, értelmi, érzelmi és lelki szükségletekre. Idejének nagy részét az emberekről való gondoskodásra, gyógyításuknak szentelte. Jézus végső célja az volt, hogy üdvösséget, örök életet adjon az embereknek, de tudta, hogy az üdvösséget csak olyan-tól fogadják el, aki szereti őket, törődik velük és betölti szükségleteiket.

A mi fogadalmunk

Sose felejtsük el Jézus küldetésnyilatkozatát. Ez legyen a mi küldetésnyilatkozatunk is. Ha komolyan vesszük a Krisztusért végzett világszéles missziómunka gondolatát, akkor legyen Ő a mi példaképünk.

Sokkal több egymás iránti szeretetre van szükségünk, sokkal jobban kell szeretnünk a tévedőket, az ifjakat, a szomszédokat, és azokat, akik még nem ismerik Krisztus, de sokkal jobban kell szeretnünk Istent, és az Ő Igéjét is, és el kell fogadnunk az Ő küldetésnyilatkozatát.

Azok az emberek, akik megtapasztalják Krisztus szeretetét, nem tehetik, hogy ne szeressenek másokat, hogy ne tegyenek bizonyosságot az embereknek Krisztusról (szóval tettekkel). Imádkozzunk, hogy Krisztus küldetésnyilatkozata legyen a miénk is! Krisztus küldetésnyilatkozatával együtt azt az ígéretet is kaptuk, hogy Ő velünk lesz az idők végezetéig, s hogy megáldja a dicsőséges aratás érdekében tett erőfeszítéseinket. „Mert azért jött az embernek Fia, hogy megkeresse és megtartsa, ami elveszett” (Lk 19:10). ■

1. Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 5. köt., 603. old.
2. *Uo.*, 605. old.

ARTUR STELE A GENERÁL KONFERENCIA ALELNÖKE ÉS A BIBLIAKUTATÓ INTÉZET IGAZGATÓJA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Ha egyetlen szóval kellene kifejezned a küldetésnyilatkozatodat, melyik lenne az a szó?
2. Ismert tény, hogy Jézus nem állt ítélkező személy hírében. Ez a mai követőiről is elmondható? Mivel magyarázod?
3. Ismersz valakit, aki válaszolt Isten szeretetére, és az Ő követőivel való szeretetteljes kapcsolat által megtapasztalta a megváltást? Mondd el röviden ezt a tapasztalatot.

Szombat délelőtt

Kövessük Krisztus módszerét

KERESZTÉNYI GONDOSKODÁSSAL VIGYÜK TOVÁBB KRISZTUS ORSZÁGÁT

ELLEN G. WHITE

Amikor Krisztus első misszióúttjára küldte el a tizenkét tanítványt, megparancsolta nekik, hogy „elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: elközelített a menyneknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok” (Mt 10:7-8).

Az evangélium világszéles hirdetése az a munka, amelyet Isten az Ő nevével viselőkre bízott. A világ nyomorára az evangélium az egyetlen ellenszer. Isten kegyelmének üzenetét meg kell ismertetni az emberiséggel. Ez elsődleges feladatuk mindazoknak, akik ismerik ennek az üzenetnek a gyógyító erejét... A világnak ma is szüksége van arra, amire kétezer évvel ezelőtt volt – Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Krisztus kegyelme által lehet végezhvinni a fizikai, szellemi és lelki helyreállítást.

Az igazi siker kulcsa

Csak Krisztus módszerével lehet igazán az emberekhez férközni. A Megváltó az emberek közé vegyült. Javukat akarta. Együttérzést tanúsított irántuk, megnyerte bizalmukat. Azután így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem!”

Személyes szolgálattal kell az emberek közelébe férközni. Ha kevesebb időt fordítanak a prédikálásra, és többet a személyes szolgálatra, nagyobb eredményt látnak. A szegények terhein könnyíteni, a betegeket gondozni, a szomorkodókat és gyászolókat vigasztalni, a tudatlanokat tanítani, a tapasztalatlanokat tanácsolni kell. Sírjunk a sírókkal, és örüljünk az örülőkkel! A meggyőzés erejével, az ima hatalmával – Isten szeretetének erejével – ez a munka nem lesz, nem lehet gyümölcstelen...

Szinte minden emberi közösségben sokan vannak, akik nem hallgatnak igeszolgálatokat, nem vesznek részt istentiszteleteken. Ahhoz, hogy az evangéliumot megismerjék,

el kell azt vinni hozzájuk. Sokszor testi szükségleteik enyhítése az egyetlen út, amelyen keresztül megközelíthetők.

Sokan nem hisznek Istenben, és az emberekbe vetett bizalmukat is elvesztették. De értékelnek minden együttérző és segítőkész cselekedetet. Amikor látnak valakit – aki földi dicsőítést vagy ellenszolgáltatást nem igényelve jön el otthonukba, szolgál a szegényeknek, táplálja az éhezőket, felruhazza a mezíteleneket, vigasztalja a fájó szívűeket, és mindenkinek a figyelmét gyengéden felhívja Őré, aki könyörületének és szánalmának az ember csak követe – szívük megindul. Hála és hit ébred bennük. Látják, hogy Istennek gondja van rájuk, és készek meghallgatni, ha Igéjét megnyitják előttük.

Mindenütt jelen van az az irányzat, amely szervezetek munkájával akarja pótolni a személyes erőfeszítést. Az emberi bölcsesség társulásra, központosításra, nagy templomok és intézmények felépítésére törekszik. Tömegek hagyják rá intézményekre és szervezetekre a jótékonykodást; okot találnak a világtól való elzárkózásra, és a szívük kihül. Önzők és érzéketlenek. Az Isten és az emberek iránti szeretet kihál a lelkükből.

Az egyéni, személyes munka

Krisztus megszabja minden követőjének a maga munkáját – olyan munkát, amit nem bízhat másra. Hogy szolgáljanak a betegeknek és szegényeknek, hogy hirdessék az evangéliumot az elveszetteknek – ezt nem lehet bizottságokra vagy segélyszervezetekre bízni. Egyéni felelősség, egyéni igyekezet, személyes áldozat az, amit az evangélium igényel.

„Eredj el az utakra és a sötétséghez, és kényszeríts békéjéni mindenkit – parancsolja Krisztus –, hogy megteljen az én házam.” Ő kapcsolatba hozza az embereket azokkal, akiket segíteni kívánnak. „A szegény bujdosókat házadba

bevigyed – mondja –, ha meztelent látsz, felruházzad.” „Betegekre vetik kezeiket, és meggyógyulnak” (Lk 14:23; Ésa 58:7; Mk 16:18). Közvetlen kapcsolat, személyes szolgálat által az evangélium áldásait megmutatni.

Krisztus egyháza szolgálatra szerveződött. Jelszava a szolgálat. Tagjai üdvösségük Vezérének irányítása alatt küzdelemre kiképezendő katonák. A keresztény lelkészeknek, orvosoknak, tanítóknak szélesebb körű munkájuk van, mint ahogy azt sokan felismerik. Nemcsak szolgálniuk kell az embereknek, hanem meg is kell őket tanítani szolgálni. Nemcsak tanítaniuk kell a helyes elvekre, hanem ki kell képezniük hallgatóikat ezeknek az elveknek a továbbadására. A meg nem élt, tovább nem adott igazság elveszti életadó képességét, gyógyító erejét. Áldása csak akkor tartható meg, ha másokkal megosztják.

Minden tagot ki kell képezni és be kell vonni a munkába

Minden gyülekezeti tag végezzen valamilyen szolgálatot a Mesterért. Egyesek nem tudnak oly sokat tenni, mint mások, de mindenki tegyen meg minden tőle telhető, hogy visszaszorítsa a világon végigsöprő betegségek és nyomorúság áradatát.

Sokan szívesen dolgoznának, ha megtanítanák nekik, hogyan kezdjék el. Oktatni és bátorítani kell őket.

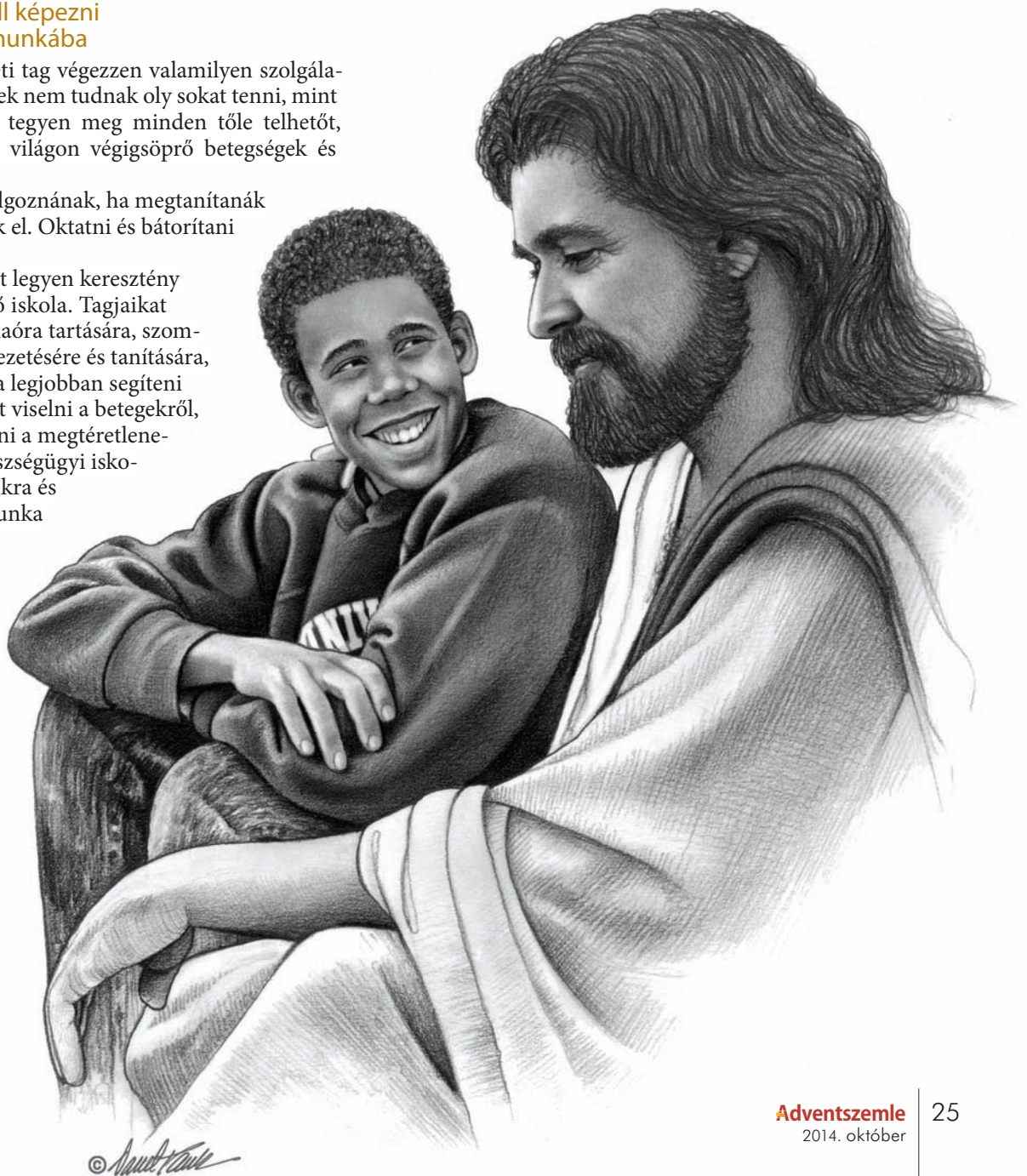
Minden gyülekezet legyen keresztény munkásokat kiképező iskola. Tagjaikat meg kell tanítani bibliaóra tartására, szombatiskolai osztályok vezetésére és tanítására, és arra, hogyan lehet a legjobban segíteni a szegényeken, gondot viselni a betegekről, és hogyan kell dolgozni a megtéretlenekért. Szükség van egészségügyi iskolákra, főzőtanfolyamokra és a keresztény segítő munka különböző ágaira. Nemcsak tanításra van szükség, hanem tapasztalt oktatók melletti tényleges munkára is. A munkát vezessék a tanítók, mások pedig mellettük tanulni fognak példájukból. A példa értékesebb, mint sok szabály.

Dolgozzunk másokért most

Semmi sem ébreszt olyan önfeláldozó buzgóságot, és nem csiszolja és erősíti úgy a jellemet,

mint a másokért való szolgálat. Sok állítólagos keresztény a gyülekezeti kapcsolatok keresésében csak önmagára gondol. Élvezni akarják a gyülekezeti közösséget és a pásztori gondoskodást. Nagy és virágzó gyülekezetek tagjaivá lesznek, és beérik azzal, hogy tesznek valami keveset másokért. Így megfosztják magukat a legértékesebb áldásoktól. Sok embernek nagyon hasznos lenne, ha feláldoznának kellemes, könnyen irányítható kapcsolataikat. Menjenek oda, ahol energiájukat a keresztény szolgálat igényli, és megtanulhatnak felelősséget hordozni.

Senkinek sem kell várnia addig, amíg valamilyen távoli területre hívják, hogy elkezdjen másoknak segíteni. A szolgálat ajtóit mindenütt nyitva vannak. Ott élnek körülöttünk azok, akik segítségünket igénylik. Özvegyek, árvák,

betegek és haldoklók, csüggedtek, lehangoltak, tudatlanok és kivetettek mindenütt találhatók.

Éreznünk kell, hogy különleges feladatunk a szomszédainkért való szolgálat. Keressétek meg, hogyan tudtok a legjobban segíteni azoknak, akik nem érdeklődnek a vallásos dolgok iránt. Amikor meglátogatjátok barátaitokat és szomszédaitokat, tanúsítsatok érdeklődést lelki életük iránt éppúgy, mint földi jólétük iránt. Beszéljete nekik Krisztusról, a bűnbocsátó Megváltóról. Hívjátok meg szomszédaitokat otthonotokba, és olvassatok nekik a Bibliából és annak igazságait magyarázó könyvekből. Hívjátok meg őket, hogy énekeljenek és imádkozzanak veletek. Ezeken a kis összejöveteleken Krisztus is jelen van, ahogy megígérte, és kegyelme megérinti a szíveket. A gyülekezeti tagok neveljék rá magukat e munka végzésére. Ez éppen olyan fontos, mint megmenteni idegen országokban élő, sötétségben veszteglő lelkeket. Míg egyesek távoli vidékeken élő lelkekért éreznek felelősséget, sokan, akik otthon élnek, érezzenek éppolyan felelősséget a körülöttük lakó drága lelkekért, és dolgozzanak szorgalmasan az ő üdvösségükért.

Használjátok fel a naponta kínálkozó alkalmakat

Senki se keressen nagyobb feladatokat, kihasználatlanul hagyva az apró alkalmakat. Míg sikeres lehetsz a kis feladatban, a nagyobb munkába belebukhatsz, és akkor elcsüggedsz. Ha teljes erőbedobással végzed el a kezed ügyében lévő feladatokat, akkor alkalmassá teheted magad a nagyobb munkára. A mindennapi alkalmak figyelmen kívül hagyásával, a kéznél levő kicsiny dolgok mellőzésével sokan gyümölcstelenek lesznek és elsorvadnak.

Ne támaszkodj emberi segítségre! Az embereken túl nézz arra a Valakire, akit Isten fájdalmaink elviselésére, bánatunk elhordozására, szükségleteink kielégítésére rendelt. Istent szaván fogva bárhol találsz munkát. Fogj hozzá, és rendíthetetlen hittel lépj előre! Az a hit, hogy Krisztus jelen van, erőt ad és állhatatossá tesz. Munkálkodj önzetlen érdeklődéssel, lelkiismeretes igyekezettel, kitartó erővel.

Képviseljétek Jézust

Bármit csinálsz, soha ne feledkezz el arról, hogy el vagy kötelezve Krisztusnak, és része vagy a nagy megváltási tervnek. Krisztus szeretetének gyógyító, életadó ereje hassa át életedet. Amint igyekszel másokat Isten szeretetének vonzáskörébe vonni, tegyen beszéded tisztasága, önzetlen szolgálatod, derűs viselkedésed bizonyosságot kegyelmének hatalmáról. Adj a világnak olyan tiszta és igaz képet Istenről, hogy az emberek meglássák szépségét.

Magasztald fel Jézust, és kiáltsd: „Ímé az Istennek ama Báránya, aki elveszi a világ bűneit!” (Jn 1:29). Csak Ő tudja kielégíteni a szív sóvárgását, és csak Ő tud békét teremteni a lélekben.

A Úr korszakról korszakra fel akarja ébreszteni az emberek lelkében mennyei testvériségük tudatát. Legyél Isten munkatársa! Amikor a világon eluralkodik a gyanakvás, és az emberek elhidegülnek egymástól, Krisztus tanítvá-

nyai tanúsítsanak olyan lelkületet, amilyen a mennyben uralkodik!

Szólj úgy, ahogy Ő szólna, cselekedj úgy, ahogy Ő cselekedne! Mindig tükrözd vissza kedves jellemét! Mutasd meg azt a végtelen szeretetet, amely minden tanításának és az emberekkel való kapcsolatának az alapja. A legszerényebb munkás is, ha Krisztussal együttmunkálkodik, olyan hűrokat pengethet meg, melynek rezgése a föld végső táráig elhallatszik, és dallama az örök korszakokon át elhat.

Mennyei lények várnak arra, hogy emberi eszközökkel együttműködve megmutathassák a világnak, mivé válhatnak emberek, és Istennel egységben mit valósíthatnak meg pusztulásba rohanó lelkek megmentéséért. Isten korlátlanul fel tudja használni azt az embert, aki énjét megtagadva szabad teret enged szívében a Szentlélek munkájának, és teljesen Istennek szentelt életet él. Azok, akik testüket, lelküket és egész lényüket Isten szolgálatára szentelik, állandóan új fizikai, szellemi és lelki erőt kapnak. A menny kimeríthetetlen tárháza áll rendelkezésükre. Krisztus nekik adja saját Lelkének éltető leheletét, saját életét. A Szentlélek mennyei erővel ruhazza fel őket, hogy értelmükben és szívükben munkálkodjék. A nekünk adott kegyelem által olyan győzelmeket érhetünk el, amelyek saját téves nézeteink, jellemhibáink, kishitűségünk miatt lehetetlennek látszottak. Mindenki, aki semmit vissza nem tartva felajánlja magát az Úr szolgálatára, felbecsülhetetlen eredmények eléréséhez kap erőt. Isten csodálatos dolgokat fog tenni értük. ■

EZ A CIKK KIVONAT ELLEN G. WHITE, A NAGY ORVOS LÁBNYOMÁN CÍMŰ KÖNYVÉNEK 139-160. OLDALAIRÓL.
A HETEDNAPI ADVENTISTÁK HISZIK, HOGY ELLEN G. WHITE (1827-1915) 70 ÉVES SZOLGÁLATA SORÁN A PRÓFÉTÁLÁS BIBLIAI AJÁNDÉKÁBAN RÉSZESÜLT.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen messzire vagy kész elmenni, hogy „elvegyülhess” az emberek között, szolgálva nekik? Hol van az a határ, amit már nem lépnél túl?
2. Hogyan ismernek téged a közeledben élő emberek? Mit tudnak vallási meggyőződésedről?
3. Milyen gyakorlati módszerekkel mutathatod be a körülötted élőknek Krisztus jellemének „édes” voltát? Sorolj fel legalább három módszert.

Szombat délután

Oszd meg kenyeredet az éhezővel

A KERESZTÉNYSÉG LÉNYEGE A SZOLGÁLAT

FORRAI LÁZÁR

Különös idők

Azokat a napokat éljük, amikor a történelem egére hamarosan ráborul a sötét alkony. Az emberiségen úrrá lett a bizonytalanság és a kétség, mintha ostrom alatt levő városban lennének a föld lakói. Azzal az alapvető különbséggel, hogy furcsa módon a veszély nem kívülről fenyeget, hanem belülről, a várakók részéről, akiknek védeniük kellene a várat. Mert egy pokoli vírus, egy halálos betegség hordozói ők, az pusztítja az embereket. Megtámadja testüket-lelküket, megrontja mindenüket: gondolat- és érzésvilágukat, magatartásukat, erkölcsi- és értékrendjüket, de legjobban emberi kapcsolataikat.

Eme kórokozó ősidők óta ható, halmozottan romboló ereje porba dönti végül magát a várost is. Mert ilyen a bűn – ugyanis a bűnről van szó –, mely pusztító és önpusztító egyaránt. Kitartóan és következetesen tereli a történelem folyamát a Szent Könyv által megjövendölt vég felé.

Világunk a bűn világa. Születésünktől fogva magunkban hordozzuk lelkünk eme ellenségének a csíráját. Szüntelenül fennáll annak a veszélye, hogy még Isten-hitünket is megrontja. Példa rá az Ószövetség választott népének, majd a kereszténységnek a története. Olyannyira, hogy a mai keresztények már nem sokban különböznek azoktól a hajdani pogányoktól, akiknek a megtérésén oly odaadóan fáradoztak. Ma már az úgynevezett keresztényeket kellene Istenhez téríteni.

Ezt tudván kínálja fel Isten Igéje számunkra a mércét, mellyel saját vallásosságunkat is megmérhetjük. Ésaías könyvének 58. fejezete az eltorzult vallásosságról szól. A hetedik versben található rövid mondat kimondja az igazi kereszténység lényegét: „Oszd meg kenyeredet az éhezővel!” Vagyis vedd észre, lásd meg embertársadat, érdekeljen sorsa és légy kész tenni is érte valamit. Az igazi kereszténység ember-szolgalat, annak a példájára, Aki elhagyta a mennyet, hogy nekünk, embereknek szolgálhasson.

A világ, amelyben élünk

Napjaink egyik legszembeötlőbb jelensége az emberek közötti elidegenedés. Mindenféle emberi kapcsolatban megnyilvánul ez az eltávolodás a másiktól. Például a tömbházakban csupán vékony falak választják el egymástól a szomszédokat, de egyre vastagabbak a köztük meredő láthatatlan falak. Egyre nagyobb közönnyel haladnak el a járókelők az utcán bajba jutott embertársuk mellett, és egyre több magatehetetlen öreg szülőről feledkeznek meg hálátlan gyermekeik.

Sokan úgy vélekednek, hogy az elidegenedés folyamata a műszaki és tudományos fejlődés elkerülhetetlen következménye. A kiváltó okok között említik a gyorsuló életvitelt, a magasabb életszínvonal igényét, a városi életmód térhódítását, az egyre inkább mesterségesé váló életkörünyezetet, valamint a hitetlenség terjedését és kizárólag a földi javak keresését. És valóban, ezek mind szélesítik az emberek közötti szakadékokat.

Ám a legfőbb oka ennek az elidegenedésnek, melyről Megváltónk azt jövendölte, hogy a vég egyik jele lesz, maga a **bűn**: „És mivelhogy a gonoszság (az eredetiben: *törvényszegés, bűn*) megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.” Világosan kiténik Jézus szavaiból az, amit korunk két áramlatának, a szekularizációnak és az individualizmusnak egyidejű jelenléte is megerősít, és pedig, hogy a kettő együtt jár. Az első elvilágiasodást jelent, elidegenedést Istentől, bűnt, a második túlhajtott önzést, elidegenedést az emberektől, szeretetlenséget. Az első maga után vonja a másodikat, a Teremtő elhagyása a teremtmény elhagyásával jár.

Az önszeretet elragadja magának az Isten iránti szeretetet és az emberek iránti szeretet helyét. A figyelem és a jóindulatú érdeklődés csaknem kizárólag önmagunkra irányul. A társadalom segélyszervezeteket hozott létre, hogy ellensúlyozza az emberek önző magatartását. Jótékony célú intézményeket, ahol árvák, öregek, nyomorékok,

gyógyíthatatlan betegek menedékre lelnek. Emberbaráti jellegük miatt ezek elismerésre méltó, csodálatos létesítmények. Másfelől pusztá létezésük is annak a számtalan sok embernek az önző közönyéről beszél, akiknek volna lehetőségük segíteni, kedvük viszont nincs.

És milyenek vagyunk mi?

Tehát az önzés a Biblia szerint nem egészséges állapot, hanem betegség, mégpedig súlyos. Vajon mennyire nyilvánul meg a keresztényeknél, megtalálható-e Isten gyermekeiben is? Sok évtizeddel ezelőtt White testvérnő arra figyelmeztetett, hogy a világban terjedő lelki bajok bizony nagyon is ragályosak.

Kétségtől, gyülekezeteink mai képe jelentősen különbözik a régmúlt idők hívő közösségeitől. A testvéri viszonyok tekintetében is, melyek érezhetően „elhidegültek”. A mások iránti szolgálat lelkülete pedig, ami a missziós tevékenység mozzanatrugója, ma már hiányzik a gyülekezet tagjaiból és javarészt áthárult az egyház által működtetett intézményekre: ADRA, ASEF, Börtönmisszió, Sola Scriptura, Adventista Médiaszolgálat, egészségközpontok, adventista iskolák már mind közismert létesítmények az egyházban és az egyházon kívül is. Ezek, a többiekkel együtt, melyeket itt nem is említettünk, mind rendkívüli eszközök a szolgálatra. Létrehozásuk és fenntartásuk sokba kerül, nagy áldozattal jár. Hálásak vagyunk Istennek, hogy lehetnek ilyen intézményeink. **De semmi sem helyettesítheti minden egyes tag személyes munkálkodását a maga befolyási/ismeretségi körében!**

Komoly ok az aggodalomra és a forró imára az a tény, hogy a missziós lelkület és a mások iránti segítőkész nyitottság ma már mind kevésbé jellemzi a legtöbb hívő életét. Vajon miért van az, hogy egyéb törvényeket és rendelkezéseket igyekszünk betartani, még áldozatok árán is, míg Megváltónk világos és egyértelmű parancsának teljesítését, azt, hogy tanúi legyünk, intézményekre, projektekre és evangélistákra hagyjuk?

A tagok vallásos élete meghatározza a gyülekezet lelkiségét és végső soron az egész egyház lelki állapotát. Mind általánosabb a befelé forduló gyülekezetek képe, a tagok „táplálása” szombatról szombatra négy prédikációval és bibliai tanulmányokkal, anélkül, hogy másokkal is megosztanák a bőséges lelki eledelt. Önmagunkra gondolva fogyasztjuk a lelki táplálékot, nem azért, hogy másoknak is adjunk, úgy ahogy Krisztus Urunk, a Nagy Misszionárius tette.

Ha Jézus szeretetteljes szolgálatát szemléljük, önző életünk megnyílnak mások felé. És ha sok-sok szívből szállna fel az állhatatos könyörgés ettől az imahéttől kezdve, az felkészíthetne bennünket arra, hogy elnyerjük a krisztusi szolgálat lelkületét. Csodálatos változás lenne ez mindannyiunk életében!

Fontos a személyes munka

Ha minden egyes tag végezne missziómunkát azokkal, akiket ismer, akkor ennek csodálatra méltó következménye lenne a gyülekezet lelki és számbeli növekedésében. El tudjuk-e képzelni, hogy mi lenne, ha minden egyes tag

hozzájárulna csak egy személy megtéréséhez egyetlen év leforgása alatt? Akkora növekedés volna az egyházban, mint pünkösöd idején! Talán túlságosan derűlátónak tűnhet ez a gondolat, de Isten tehet ilyen csodákat, ha hagyjuk, hogy eszközként használjon az Ő kezében. Nyilván, a megfelelő irányítás és kiképzés mellett, hogy elsajátítsuk az emberekkel való munkálkodás művészetét. Az ihletett Írás arra buzdít, hogy gyülekezeteink legyenek igazi misszióiskolák, ahol az összes tagok, gyerekektől-idősökig, tanítva legyenek a személyes missziómunkára. Milyen lelki felüdülést hozna ez gyülekezeteinkbe!

Másfelől, annak, hogy hanyatlás tapasztalható a gyülekezet lelki életében, közöny, elfásultság, vizályok stb., az egyik fő oka a missziós lelkület hiánya. Egyébként, különös módon a missziós tevékenység hiánya lehet oka is és következménye is a rossz lelki állapotnak. A keresztény hit olyan virág, mely csak a szeretet- és örömteljes szolgálatban bontja ki szirmait. Másként nem életképes.

Az önközpontú kereszténység jobbára az imaház négy fala között éli meg vallásosságát, bizonyos értelemben fogyasztói társadalom. Lelki eledelt fogyasztó társadalom. Ráismerünk önmagunkra? Megszoktuk, hogy a szombatok „tele legyenek” prédikációkkal és tanításokkal. De a kereszténység lényegéből törvényszerűen fakad, hogy a meg nem osztott kenyér bennünket sem táplál. A biológiából azt is tudjuk, hogy a szervezet zsírrá alakítja át mindazt a táplálékot, amit nem égetett el testi vagy szellemi munkára. Ugyanazon törvényszerűség értelmében létezik lelki elhízás is.

A történelmi egyházak esetében a túléléshez nem szükséges a tagok missziós tevékenysége. Ott a vallás nem személyes választás tárgya, inkább egyszerű örökség a szülőktől, mint a nyelv és a faj. Katolikusnak, ortodoxnak vagy protestánsnak számítasz csecsemőkori keresztiséged pillanatától. Adventista hívő viszont csak személyes döntés útján lehetsz, mintegy válaszként Isten hívására. Isten hívása pedig minden bizonnyal valamelyik adventista hívőn keresztül jutott el hozzád. Egyházunk hűséges tagjainak missziós tevékenysége nyomán létezik és növekszik.

Ha megszűnik vagy csökken az „élő kövek” beáramlása és beépülése az egyházba, mely valóságos friss vér a gyülekezet „testében”, akkor elkerülhetetlen a legyengülés és elöregedés – átvitt és szó szerinti értelemben is. Ha a tagokban nincs missziós szellem, nem keresik meg embertársaikat, akkor a kihalás szomorú távlata a nem túl távoli jövőben valós veszélyt jelent.

A csak önmagával törődő névleges keresztény valójában tagadja annak a tanításnak a lényegét, amely vallásának állítólagos alapja. „Oszd meg kenyeredet az éhezővel” – ez parancs, mely arra emlékeztet, hogy a krisztusi vallás lényege a másokért való élés, olyan fokon, hogy a keresztény szolgálat az élet értelmévé válik. Nem szabad csak önmagára gondolnia annak, akinek a kezében ott van az Élet Kenyere, hanem azokra is gondolnia kell, akik nélkülözik ezt a kenyeret. Milyen komoly üzenetet küld felénk Ésaías próféta, a mi formaságokban megrekedt kereszténységünk felé!

Mit értünk missziós lelkületen?

A szolgálat és missziós tevékenység kifejezéseket azonos értelemben használtuk, mert lényegében a kettő ugyanazt jelenti: érdeklődéssel és szeretettel tenni valamit embertársunkért. De mit?

A legtöbb ember arra érzékeny, amit ez a múltó földi lét megad vagy megtagad tőle. Szükségei, szenvedései, bánatai mind kapcsolatban vannak ezzel az anyagi léttel. Betegség, konfliktus, igazságtalanság vagy bármiféle hiány hozzátartoznak az élethez. A szolgálat lelkülete azt jelenti, hogy egy alkalmat se szalasszunk el, hogy jót ne tegyünk. Azt jelenti, hogy szemünk legyen nyitva észrevenni a szükségét, fülünk, hogy meghallja a ki se mondott segélykérést, kezünk legyen kész adni, arcunk pedig együttérzést, jóságot sugározni, Jézus szeretetét tükrözni. Legyen egy jó szavunk minden emberhez, akivel csak találkozunk, mindenkihez szüksége szerint. Legyünk áldására azoknak, akikkel összehoz az élet/az Úr. Minden jótett már önmagában véve is misszió. Szolgálat és missziómunka.

Ez a keresztyén szolgálat, a missziómunka humánus, emberi vetülete: bárminémű szükség és szenvedés enyhítése. De van egy másik vetület is, az emberi szükségek legnagyobbika, melynek a legtöbb ember nincs tudatában: szükségünk van Istenre! És mivel ezt ők nem tudják és nem érzik, nem fogadják el, hogy olyan hiányt elégítsünk ki, ami szerintük nem létezik. Olykor sok imába kerül, a Szentléleknek sokáig kell a szív ajtaján kopognia, míg végül is a tékozló fiúnak eszébe jut az atyai ház, és ráébred, hogy Valaki vár rá is az örök otthonban.

Mindaz, amit tehetünk és tennünk kell minden egyes emberért, akit megismerünk, az az, hogy fogadjuk be szeretetünkbe és buzgó imáinkba. Ez is szolgálat, mégpedig a legfontosabb. Micsoda nagyszerű alkalmat kínál erre adventista közösségünk imahete itt nálunk és az egész földön.

A missziómunkában ez a szolgálat másik vetülete, a lelki oldala. Amikor kenyerünket, az Élet Kenyerét megszegjük az éhezőknek. Amikor a Nagy Orvosról a súlyos betegségből meggyógyított ember felelősségérzetével tesszünk bizonyóságot, aki tudja, hogy nem rejtheti véka alá a gyógyulás titkát. Ilyen összefüggésben a missziólelkület azt jelenti, hogy Isten Lelke ellenállhatatlan belső készítményt ad arra, hogy megosszuk másokkal is a Jézussal való találkozásunk élményét és az Ő üdvözítő erejének megtapasztalását.

A missziós lelkület azt jelenti, hogy felismerjük és felhasználjuk mindazokat az alkalmakat, melyeket Isten teremt számunkra, hogy Róla bizonyóságot tegyünk. És még jelenti azt is, hogy keresve-keresünk és magunk is alkalmakat teremtünk a szolgálatra. ■

FORRAI LÁZÁR 1990. ÉS 2005. KÖZÖTT A ROMÁN UNIÓ KIADÓI OSZTÁLYÁNAK VOLT AZ IGAZGATÓJA.

K É R D É S E K

elmélkedésre és megbeszélésre

1. Milyen kihívást jelent számunkra az elvilágiasodás és az elidegenedés?
2. Hogyan végezhetünk missziómunkát a mai világban?
3. Hány dimenziója van a missziós tevékenységnek és hogyan ébreszthető fel a missziós lelkület?

Szolgáló

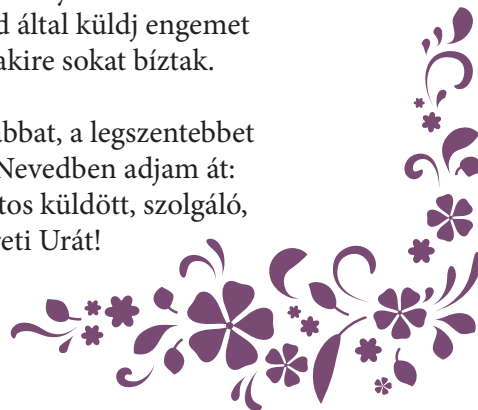
Páskulyné Kovács Erzsébet

A mulandóság szeretetétől
őrizz meg engem, Istenem.
E világ ha hírnevet kínálna,
ne engedd, hogy azt elvegyem.

Legyek alázatos szolgálója
a Te ügyednek, Istenem,
csöndes szavú, hűséges gyermeked,
könnyeket törölő kezem.

Ahol úgy hiányzik a szeretet,
hogy érte könnyeket sírnak:
Szentlelked által küldj engemet
úgy, mint akire sokat bíztak.

A legdrágábbat, a legszentebbet
vigyem, s Nevedben adjam át:
mint alázatos küldött, szolgáló,
ki féli, szereti Urát!

Könyvajánlat

TERMÉSZETES GYÓGYMÓDOK GYERMEKEKNEK

Hiteles információk a születéstől tizenéves korig leggyakrabban előforduló megbetegedések megelőzéséről, kiváltó okairól és kezeléséről. A *természetes gyógymódok gyermekeknek* könnyen forgatható kézikönyv, amely több mint 120 különböző megbetegedést tárgyal a hasi fájdalomtól a darázscsípésig. Sokévnnyi, hatalmas tapasztalatuk alapján a szerzők jól tudják, milyen információkra van szükségük a szülőknek ahhoz, hogy tájékozott döntést hozzanak gyermekük betegségének diagnózisát és kezelését illetően.

RENDELÉS ÉS TÁJÉKOZTATÁS:

Viața și Sănătatea Kiadó, Cuza Vodă utca 12. szám, Kolozsvár
tel: 0264-599413, 0745-513229 (Kolozsvár),
0265-249828, 0740-101040 (Marosvásárhely)

22 lej

62⁵⁰ lej

Hiteles információk
a születéstől tizenéves korig
leggyakrabban előforduló megbetegedések
megelőzéséről,
kiváltó okairól és kezeléséről

TERMÉSZETES TERÁPIÁK

A *Természetes terápiák* gyakorlati útmutató a gyakori betegségek kezeléséhez. A könyvben számtalan érdekes, hasznos és egyébként nehezen hozzáférhető információt találhat, az egyszerű, közérthető magyarázatok révén valódi oktatóanyagot tarthat kezében az olvasó. A szerzők az egészségmegőrzésre és betegségmegelőzésre helyezik a hangsúlyt, ismertetik az egészséges életmód alapjait, az orvosi irodalomra való számtalan hivatkozás pedig még hitelesebbé teszi kutatómunkájukat. Az egyszerű kezelési módszerek a személyes felelősségvállalásra buzdítanak, amelyet senkinek se lenne szabad átruházni másokra.

ELSŐ SZOMBAT

Tanuld meg:

„És bejárta Jézus az egész Galileát, tanítva azok zsinagógaiban, és hirdette az Isten országának evangéliomát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.”
(Mt 4:23)

Az orvos, aki mosolyogva dolgozott

Doktor Lee sietősen szelte át a peremvárosi lakónegyed szűk sétányát. Kezében orvosi táska volt. Épp az imént segített egy beteg szomszédjának, aki összeesett a lakásában. Talpra állította, adott néhány gyógyszert neki, majd gyorsan távozott. Autóba ült, és egyenesen a „Napkelte” árvaházhoz hajtott, ahol 30 gyermeket kellett megvizsgálnia. Zsúfolt napja volt.

A műtéten átesett kislány már békésen aludt. Az orvos az órájára nézett, majd kijelentette, hogy mennie kell, mert máshol is várnak rá.

Igen. Egy másik helyen, mert egy szervezet a segítségét kérte pénzalapok gyűjtéséhez. A pénzre azért volt szükség, mert tolószéket szerettek volna vásárolni fogyatékkal élő gyerekek számára. Doktor Lee bárhová elment, ahol szükség volt rá. S mindenhová mosollyal az arcán érkezett. Fáradtsága ellenére is mosolygósan szolgálta az embereket.

– Kedvesem, azt hiszem, nagyon fáradt vagy – mondta a felesége, amikor Lee hazaért –, gyere, pihenj le. Megmasszírozom a vállaidat.

– Remekül érzem magam – mondta doktor Lee, amint elnyúlt a heverőn.

Ekkor kopogás hallatszott a bejárati ajtó felől. Az orvos és a felesége azonnal az ajtóhoz siettek. Egy fiatal házaspár állt az ajtóban, az apa karján egy kislány feküdt. Látszott az arcán, hogy fájdalmak gyöttrik.

– Doktor úr, kérem, segítsen – kezdte az édesapa –, nem tudjuk, mi baja!

Doktor Lee azonnal ágyra fektette a kislányt és miközben a sztetoszkóppal meghallgatta, itt-ott megnyomogatta a hasát.

– Azonnal meg kell műteni – jelentette ki végül –, úgy tűnik, vakbélgyulladásra van. Reggel találkozunk a kórházban.

Azon az éjszakán doktor Lee csak néhány órát aludt, és már másnap kora reggel ott állt a kórteremben a lány ágya mellett.

Gondolkozzunk el...
⇒ Hogyan gyakorolta doktor Lee azt, amit Jézus tett?

⇒ Mit jelent a másokért végzett szolgálat? A te korodban is szolgálhatsz másoknak?

⇒ Mit nyersz, amikor segítesz a rászorulóknak?

Ültessük gyakorlatba...

⇒ Készítsetek egy tervet a szülőkel vagy a tanítóval, és soroljátok fel azokat a módszereket, amelyekkel szolgálhattok az embereknek ott, ahol laktok.

⇒ Készítsetek üdvözlőlapot, amellyel jó egészséget kívánhattok egy gyülekezeti tagnak vagy egy szomszédnak, akinek bátorításra van szüksége.

FELADAT

A betűk összekeveredtek. Azonosítsd az alábbi szavakat, és megtalálsz néhány módszert, amellyel szolgálhatsz a szükségben levőknek.

- (a) SDÁTLOAS MGE GEY EEBTEGT
- (b) ÍEGTSS ZA UGTANYERECKEKEK
- (c) KÉSSZÍ NNIVALÓTE A ZNEYGÉSNEKEK
- (d) ÁLSSTOGA GEM GEY DIÓS ZSEMLYÉT SÉ MIOZZÁDK TÉRE

Megjefés: (a) látogass meg egy beteget; (b) segíts az utcagyerekeknek; (c) készíts emniálót a szegényeknek; (d) látogass meg egy idős személyt és imádkozz érte.

VASÁRNAP

Tanuld meg:

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljete.”

(1Kor 10:31)

Dani, az álomszuszék

Ébredj, Dani! Azonnal kelj fel! Elkésél az iskolából! – kiáltotta az édesanya.

– Kééérlek, hagyj még két percet! – könyörgött Dani, és a másik oldalára fordult.

A szülőknek minden reggel kérlelniük kell Danit, hogy keljen fel. Néhányszor már le is késte az iskolabuszt. De még a tanító néni is rajtakapta, amint a padra hajtott fejével szunyókált, máskor meg nem készítette el a házi feladatait.

Az egyik este a szülei Dani elé álltak:

– Fiam, mi van veled? El kell beszélgetnünk.

Édesanyja szomorúan jegyezte meg:

– Mióta számítógéped van, nagyon későn fekszel.

Édesapja aggódva tette hozzá:

– Sőt, azt vettem észre, hogy a szombatiskolába sem akarsz elérni.

– Sajnálom apa, de egyszerűen annyira fáradtnak érzem magam, hogy képtelen vagyok felkelni az ágyból – szabadkozott Dani.

– Mától kezdve korlátozzuk a számítógép előtt töltött idődet – jelentette ki határozottan az édesapja. – Feltétlenül korábban kell lefeküdnöd, hogy kialudhasd magad.

Édesanyja egy komoly kérdést tett fel fiának:

– Tudod, hogy a testünk Isten temploma?

– Igen, de mi köze van ennek az én alvásomhoz? – értetlenkedett Dani.

– Igenis van köze – magyarázta az édesanyja –, a Bibliában azt találjuk, hogy Isten teremtett bennünket, ezért időnk és energiánk felhasználásával is imádnunk kell Őt. Amikor nem alszunk nyolc órát, a testünk nem tud kellőképpen pihenni. Nem vagyunk képesek összpontosítani, fáradtak vagyunk, számos dolog már nem is érdekel, például a lelkiek sem.

– És ne feledd, ez fordítva is érvényes – tette hozzá édesapja –, ha erős hittel rendelkezel, és jó a lelki életed, akkor az érzelmeid is rendben lesznek.

Dani lehajtotta a fejét, és csendesen beismerte:

– Azt hiszem, az utóbbi időben már nem tanultam a leckét, és többször is hiányoztam a szombatiskolából.

Édesanyja szeretetteljesen átölelte:

– Tudod, hogy Sátán nagyon örül, amikor nem vigyázunk saját testünkre? Ilyenkor tudja, hogy sem magunkra, sem Jézusra nem jut már energiánk.

– Sajnálom anya. Nem szeretnél imádkozni velem, hogy Jézus adjon erőt egészségesen élni, és hogy ne tegyem tönkre a Szentlélek templomát?

– Gyertek, imádkozzunk együtt – mondta az édesapja, és az egész család térdre borult.

Gondolkozzunk el...

⇒ Az egészséges életmód miként befolyásolja Jézus iránti szeretetünket?

⇒ Milyen bibliai példákból érthetjük meg az egészséges kapcsolatok és a növekedő hit közötti összefüggést? Keresd meg az igeszakaszokat.

Ültessük gyakorlatba...

⇒ Egy kis kartonpapírlapra írd egy fogadalmat. A lehető legszebben színezd ki. Fogalmazd meg egy tervet annak érdekében, hogy több időt tölthess Jézussal, majd írd alá. Helyezd ezt a cetlit az ágyad mellé.

⇒ Jegyezd le egy héten át az időpontokat, amikor lefeküdtél. Figyeld meg, hogy milyen volt a teljesítőképességed, amikor idejében tértél nyugovóra.

FELADAT

Olvasd el az alábbi szavakat. Az üres sorokban írd le minél több szót, amelyek kifejezik, hogy ha vigyázol az egészségedre, akkor Jézus igazi tanítványa vagy.

LELKISÉG ÉS EGÉSZSÉG

Lehetséges válaszok: ima, engedelmisség, segítség, pihenés, víz, napfény, friss levegő, egészséges táplálkozás stb.

HÉTFŐ

Tanuld meg:

„Úgy fényljk a ti vilá-
gosságtok az emberek
előtt, hogy lássák a ti
jó cselekedeteiteket, és
dicsőítsék a ti meny-
nyei Atyátokat.”
(Mt 5:16)

Fáradhatatlanok a missziómunkában

Nem segítenétek nekünk a segély-
sátorban? – kérdezte Szabó néni,
miközben a gyülekezet egyik
raktárából összeszedett néhány holmit.
– De igen. Mit kell tennünk? – jelent-
kezett öt fiatal.

– Nagyon sok segítő kézre lesz szük-
ség, hogy kiösszuk az árvízkárosultaknak
az ételmezt és a tisztálkodási szereket. Emellett

még sok gyerekről is gondoskodnunk kell – magyarázta el Szabó
néni a feladatokat.

– Heléna, Marci, Józsi és Krisztián, és természetesen a többiek
is, akik szeretnék velünk tartani, gyertek, indulnunk kell – kiál-
totta a csoportvezető.

A helyszínre érkezve mindenki azonnal talált magának mun-
kát. Gondoskodtak a gyerekekről, idősekről, és egyszerűen észre
sem vették, hogy órákon át lábom kellett állniuk.

– Fogd ezt a tányér meleg levest meg a kenyeret, fel fog melegí-
teni egy picit – mondta Krisztián, miközben átnyújtott egy tányér
levest az éppen soron következő személynek. Több száz ember
várt még élelemre.

Heléna egy édesanyára figyelt fel, aki két gyermekével érkezett:
– Hölgyem, én segítek száraz ruhát találni – ajánlkozott.

Az önkéntes ifjak három napon át fáradhatatlanul dolgoztak
az árvízkárosultak táborában. Megtettek mindent a szenvedések
enyhítése érdekében. Egy hónappal később Heléna, Marci, Józsi
és Krisztián néhány barátjukkal együtt az árvízkárosult családok
gyermekével együtt kezdték el tanulmányozni a Bibliát.

Két lány hétközben is segédkezett a gyülekezetben megszer-
vezett délutáni tanulásban. A gyülekezeti tagok pedig vállalták,
hogy a későbbiekben meglátogatják az árvízkárosult családokat.

– Lelkész testvér – mondta Heléna –, úgy gondolom, hogy
eleget tettünk már azzal, hogy segítettünk ezeknek az emberek-

nek. Miért kell még Biblia-tanulmányozó találko-
zókat is szerveznünk, és miért kell meglátogatnunk
az embereket?

– Nos, Jézus arra tanított, hogy szolgáljunk az em-
bereknek. Ám ne csak alapszükségleteikkel törőd-
jünk, ne csak táplálékot, menedéket és ruházatot biz-
tosítsunk nekik. Szolgálatunknak és szeretetünknek
a lelkiekre is figyelnie kell – mondta Kim lelkész.

Ekkor szólt közbe Szabó néni is:

– Természetesen, az a célunk, hogy bemutassuk
a gyerekeknek Jézust, és hogy Ő miként változtat-
hatja meg az életünket, hogyan teheti azt jobbá.

– Ne feledjétek, hogy amikor másoknak szolgál-
unk, akkor szolgálni szeretnénk egész lényüknek –
magyarázta a lelkész.

**Gondolkoz-
zunk el...**

- ➔ Milyen kihívásokkal találkozunk, amikor a teljes emberi lénynek szeretnénk szolgálni?
- ➔ Azonosíts Jézus földi szolgál-
tából olyan alkalmakat, amikor sokkal
többet nyújtott szolgálatával, mint amire
megkérték?
- ➔ Vajon nem lenne könnyebb csak pénzt
adományozni a szegényeknek? Miért igen,
vagy miért nem?

**Ültessük
gyakor-
latba...**

- ➔ A szülővel vagy a tanítóval ké-
szítsetek tervet arra vonatkozóan,
hogy szolgálhattok másoknak.
Igyekeztek, hogy ne csak bizonyos
szükségleteit, hanem az egész lényét
szolgáljátok a rászoruló személynek.
- ➔ Készíts imaanaplót, és imádkozz egy
osztálytársadért, barátodért vagy szomszéd-
ért, aki még nem ismeri Jézust. Miután
tíz napig imádkozol érte, próbáld meg-
hívni őt a gyülekezetbe.

FELADAT

Figyeld meg az alábbi táblázatot. Az első sorban számok, az első
oszlopban pedig jelek vannak, ezek alapján megtalálod a kódot,
vagyis a megfelelő betűt. Azonosítsd a betűket és egészítsd az alábbi
bibliaszöveget. Például: 1© = A.

	1	2	3	4
©	A	Á	N	I
☉	G	V	Y	E
♥	T	É	K	O
☀	J	D		

4© 3© 1☉ 3☉ 4☉ 3☉

2☉ 4☉ 1♥ 1♥ 2♥ 1♥ 4☉ 3♥

4© 3© 1☉ 3☉ 4☉ 3☉

1© 2☀ 1☀ 2© 1♥ 4♥ 3♥!

Megfejtés: „Ingen vettétek, ingyen adjátok!” (Mt 10:8)

KEDD

Tanuld meg:

„Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király eledelével és a borral, melyből az iszik vala.”
(Dán 1:8)

Egészség-saláta

Szervusz, Emma. Órák után jössz velünk hamburgert enni a McDonald's étterembe? – kérdezte lelkesen Erika.

– Azt hiszem, hogy nem – válaszolta Emma.

– Miért nem? Hisz nagyon finom és ráadásul olcsó – lelkesedett Erika, miközben szemei szikráztak az örömtől.

Emma a többiek felé fordult:

– Lányok, ezt ti is így gondoljátok? Nem tudjátok, hogy a hamburger egészségtelen? Elég, ha csupán megfigyelitek, hogyan csöpög a zsír a sült húsból.

– Ne légy ilyen szűklátókörű – vágott vissza Erika –, te és az egészség... Csak nem halsz meg egy hamburgertől?!

– Édesanyám azt mondta, hogy ha egészségesen táplálkozunk, Dánielhez hasonlóan növekedünk és fejlődünk. S még valami, ezáltal Jézus igazi tanítványai lehetünk és bizonyosságot is tehetünk Róla – mondta Emma magabiztosan.

– Ó, hát ezért vannak neked csupa jó jegyeid? – kérdezte gúnyosan Erika.

– Talán igen – szólt közbe egy másik lány, Lia –, még a tankönyvben is azt olvastam, hogy több gyümölcsöt és zöldséget kellene fogyasztanunk.

Emma ekkor a többiekhez fordult:

– Lányok, menjünk és együnk meg egy gyümölcssalátát. Tudok egy jó helyet, ahol találunk ilyet.

– Ez annyira unalmas – sopánkodott Erika –, tényleg ezt akarjátok?

Kórusban válaszoltak:

– Igen. Próbáljunk ki valami egészségeset. Ma menjünk el egy gyümölcssalátára!

Gondolkozzunk el...

⇒ Keres egy vagy két igeszakaszt, amely a testi egészség fontosságát hangsúlyozza. Hogyan kellene bánnunk saját szervezetünkkel?

⇒ Mit mondanak a 139. zsoltár 13-14 versei arról, ahogyan Isten megteremtett minket? E szerint hogyan kellene értékelned magad?

Ültessük gyakorlatba...

⇒ Készíts saját recepted alapján egy gyümölcssalátát és kínáld meg a szüleidet és a barátaidat.

⇒ Készíts egy rajzot vagy táblázatot az általad leginkább kedvelt gyümölcsök és zöldségek tápértékével.

FELADAT

A mellékelt táblázatban több betű található. Az égtájak (észak, nyugat, kelet és dél) segítségével azonosítsd a betűket, melyek egy bibliai kifejezést alkotnak, amely a testünk értékére utal. (Például: a T-től délre levő betű vagy az E-től északra levő betű).

T-től nyugatra P-től keletre S-től északra L-től délre L-től nyugatra

M-től nyugatra L-től délre O-től északra I-től délre N-től keletre M-től délre T-től keletre O-től délre

I	T	M
P	S	O
N	L	A
	E	

Megfjtés: Isten temploma.

SZERDA

Tanuld meg:

„A vidám elme jó orvosságul szolgál; a szomorú lélek pedig megszarasztja a csontokat.” (Péld 17:22)

A jókedvű Annamária

Jó reggelt, Gréta. Csodálatos napunk van ma! – ujjongott Annamária, miközben elhúzta a sötétítőt.

– Ez csak egy újabb kibírhatatlan nap. Mi olyan csodálatos benne? – morgogta fintorogva Gréta.

– Mindig hálásak lehetünk és örülhetünk az Úrban életünk egy új napjáért, a szép hegyekért. És mit mondhatnánk a barátokról? Nézd, Ésaías 43:2 verse azt mondja, hogy Isten még a nehézségekben is velünk van – harsogta Annamária, és úgy tűnt, hogy teljesen biztos abban, amit mond.

Néhány perc múlva Annamária a tolokocsijával átkerekezett Karcsi kórtermébe, mert szerette volna őt is felvidítani egy bibliai ígérettel és imával.

Karcsi hálásan mosolygott:

– Nagyon köszönöm, Annamária. Hála neked, hogy minden nap sikerül tovább lépnem.

A kis szanatóriumban nemsokára mindenki a reggeli tevékenységeit végezte. A csoportot Annamária vezette, aki örömeben még énekelt is.

– Annamária – szólta Karcsi –, árulj el nekem egy dolgot. Hogy lehet, hogy te mindig vidám vagy? Hiszen tudom, hogy neked is szenvedést okoz a térdízületi gyulladás, a szíved is gyengélkedik, ráadásul még allergiás is vagy. Hogy lehetsz mindig hálás, és hogyan mosolyoghatsz mindezek ellenére is?

Annamária széles mosollyal válaszolt:

– Amikor boldog vagyok a nap minden pillanatáért, jobb lesz az életem. Ilyenkor nem érzem annyira a fájdalmat. Tudod,

hogy tanulmányokat végeztek, amelyek kimutatták, hogy ha boldog vagy és mindennap bízol Istenben, akkor sokkal könnyebben megküzdesz a betegségekkel? A pozitív hozzáállás azt is jelenti, hogy bízol önmagadban, elfogadod a helyzetedet, megtanulsz fejlődni, és megtanulod felhasználni azokat a dolgokat, amelyeken át kell menned mások megsegítése érdekében. Ilyenkor kevesebb stressz ér, és ez csodálatos gyógyszernek bizonyul.

Annamária éveken át szebbé tette azok életét, akik eljöttek a kis szanatóriumba. S akik jelenlétének áldásában részesültek, sosem fogják elfelejteni pozitív életszemléletét.

Gondolkozzunk el...

➔ Olvasd el még egyszer Példabeszédek 17:22 versét, és próbálj választ találni arra a kérdésre, hogy miért jó gyógyszer a vidám elme.

➔ Hogyan tudsz pozitív életszemléletet kialakítani?

Útessük gyakorlatba...

➔ Keress két barátot, akit felvidíthatsz.

➔ Keress vagy rajzolj néhány mosolygós arcot ábrázoló matricát. Ha látsz egy szomorú ábrázatú személyt, adj át neki egy ilyen rajzot. Bátorítsd, hogy bízson Jézusban.

FELADAT

Az alábbi táblázatban megtaláljátok elrejtve Példabeszédek 17:22 versének néhány szavát. Karikázzátok be, írjátok le helyes sorrendben, majd tanuljátok meg kívülről ezeket a szavakat.

D	F	A	V	C	C	E	P	K	V	P
X	U	P	S	Z	O	L	G	Á	L	C
J	M	K	A	Y	V	M	K	C	Y	A
Ó	N	C	Y	P	K	E	C	A	P	E
E	B	V	A	V	I	D	Á	M	K	V
Z	O	R	V	O	S	S	Á	G	U	L

Megfjtés: A vidám elme jó orvosságul szolgál.

CSÜTÜRTÖK

Tanuld meg:

„Ezek után pedig rendeltele az Úr másokat is, hetvenet, és elküldé azokat kettőnként az ő orcája előtt, minden városba és helyre, ahová ő menendő vala.” (Lk 10:1)

Bizonyságtevők csapata

Ilona és Teodóra sietősen érkeztek haza, s egyszerűen csak a földre dobták az iskolatáskaikat. Elérkezett az ideje, hogy misszióútra induljanak, hirdessék a szomszédoknak az evangéliumot. Jó barátok voltak, és a lelkész felhívására vállalták, hogy beszélnek a lakónegyedükben élő embereknek Jézusról.

– Siess, Ilona. Mennünk kell, mielőtt eleredne az eső – biztatta Teodóra a társát.

– Várj. Ugye nem felejtetted otthon a szórólapokat és a könyveket? – aggódott Ilona.

– Persze, hogy nem. De mielőtt elindulnánk, imádkozzunk. Annyira izgatott vagyok. És nekünk bátran kell beszélnünk az embereknek Jézusról – biztatta Teodóra a barátnőjét.

A két lány nemsokára már az utca elejére ért. Teodóra becsöngetett az egyik házhoz. Az ajtóban egy hölgy jelent meg.

– Mit akartok? Ha árusok vagytok, akkor előre megmondom, hogy semmire sincs szükségem – szólalt meg mogorván.

– Ó, nem. Mi nem eladni szeretnénk – mondta Teodóra széles mosollyal –, csupán szeretnénk ingyen felkínálni néhány könyvet, és beszélni Jézus Krisztusról. Lenne két szabad perce?

– Rendben van, de csak két perc, mert el kell még készítenem a vacsorát – mosolyodott el a hölgy, majd behívta a lányokat a házba.

– Tudja, hogy Jézus nagyon szereti önt – kezdte Teodóra a beszélgetést –, és hogy Ő azért jött, hogy önért és értem meghaljon? Nézze csak meg ezt a papírlapot.

A kezébe vett egy papírlapot, összetúrte, majd hamar kivágott belőle egy darabkát, s amikor újra kinyitotta, egy keresztformát tartott a kezében.

– És tudja, csak úgy juthatunk a mennybe, ha hiszünk Jézusban, az Ő Fiában, Aki meghalt értünk a keresztfán – tette hozzá mintegy visszhangként Ilona.

– Lányok, ez nagyon érdekes – lelkesedett a hölgy –, köszönöm, hogy beszéltek nekem Jézusról. És köszönöm ezt az ajándékkönyvet is. Igyekszem minél előbb elolvasni.

– Isten áldja önt! – üdvözlötték a lányok a hölgyet távozáskor, s hamarosan már készültek a másik házba becsöngetni, hogy ott is beszéljenek az evangéliumról.

Gondolkozzunk el...

➔ Mit gondolsz, miért előnyösebb valakivel együtt, és nem egyedül hirdetni az evangéliumot? Te egyedül is elvégezhetnéd ezt a munkát?

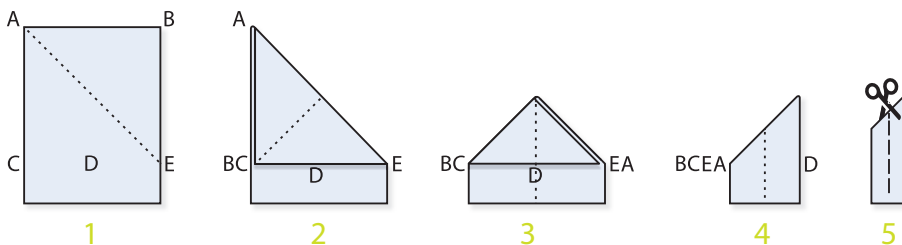
➔ Mit gondolsz az evangélium hirdetéséről? Könnyű vagy nehéz feladatnak tűnik? Miért könnyű, vagy miért nehéz?

Útessük gyakorlatba...

➔ Egy jó barátoddal együtt tervezétek el, hogy elmentek néhány szomszédhoz, és beszéltek nekik Jézusról és az evangéliumról.

FELADAT

1. Gondolj egy nagyon szép, de annyira távoli helyre, ahová még repülőgéppel sem juthatsz el. (1. diagramma: az AB oldalt tőrjétek rá az AC oldalra).
2. Ez a hely Isten otthona. Ő megígérte, hogy egy nap elvisz oda. (2. diagramma: az A pontot hajtsátok rá az E pontra, így megkapjátok a 3. diagrammát).
3. Isten lakhelye olyan távol van, hogy még úrhajóval sem juthatunk el oda. (3. diagramma: a BC oldalt tőrjétek rá az EA oldalra, így megkapjátok a 4. diagrammát).
4. Egyetlen módja van annak, hogy te és én eljussunk arra a szép helyre és ott élhessünk: ha befogadjuk Jézus Krisztust az életünkbe, hiszen Ő meghalt értünk a kereszten. Csak így juthatunk a mennybe, ha követjük Őt. (4. diagramma: a BCAE pontokat hajtsátok rá a D pontra, és megkapjátok az 5. diagrammát).
5. Vágjátok ketté az 5. diagrammát, majd nyissátok szét. Keresztformát kaptok.

PÉNTEK

Tanuld meg:

„És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon, bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég.” (Mt 24:14)

Az evangélium hirdetőinek lábnyomai

Gyerekek, figyelem! Ebben a hónapban egy rendkívüli tevékenységen veszünk részt – jelentette ki a tanító.

– Mit fogunk csinálni? – kérdezte Misi.

– Mától kezdve négy szombaton át szórólapokat és *A nagy küzdelem* című könyvet fogjuk szétosztani a városban – magyarázta a tanító.

– Négy hétig? Ez egy kicsit hosszú idő... De hát miért kell ezt tennünk? – csodálkozott Róbert.

– Jézus maga mondta a Bibliában, hogy hirdetnünk kell az egész világon az evangéliumot – szólt bele Pali is.

– Igazad van, Pali – helyeselte a tanító –, még nagyon sokan vannak, akik nem hallottak Jézus Krisztusról. Ezért kell nekünk részt vennünk ebben a munkában.

– Én is akarok beszélni Jézusról! Tíz könyvet viszek magammal! – lelkesedett Pisti.

– Remek! Rám is számíthattok. Nekem 15 könyvre van szükségem – szólt közbe Kamilla.

Azon a délutánon 20 lelkes serdülő találkozott a gyülekezet udvarán. Készen álltak a nagy kalandra, elvinni a nagyvárosba az evangéliumot. Könyveket és szórólapokat vittek magukkal, és készen álltak arra, hogy az emberekkel megosszák Jézus evangéliumát.

A tevékenység végén a tanító a következő szavakkal összegezte munkájukat:

– Természetesen fáradtak vagyunk, de tudjátok, ez olyan, mint ha ott járnánk, ahol Jézus járt. S az evangélium utcai hirdetésének kalandja éppen olyan jó és hasznos, mint a prédikálás a szószékről.

Gondolkozzunk el...

⇒ Miért mondta Jézus az ördögöknek, akit meggyógyított, hogy ne tartson vele, hanem térjen vissza az övéihez? Olvasd el Lukács 8:38-39 verseit.

⇒ Említs két módszert, amelyek segítségével közölheted az evangéliumot a barátaiddal, osztálytársaiddal és szomszédaiddal.

Útessük gyakorlatba...

⇒ Válassz két könyvet, szórólapot, brosúrát vagy más kiadványt, amit felkínálhatsz barátaidnak és osztálytársaiddal.

⇒ Rajzolj egy üdvözlőlapot, és ajándékozd oda valakinek, aki még nem ismeri Jézust.

FELADAT

Helyettesítsétek be az alábbi számokat betűkkel (a mellékelt táblázat műveletei alapján), hogy megtaláljátok az evangélium hirdetésének egyik hatásos módszerét.

13 5 82 77 22 91 25 5 91 79 5 91 86

25 80 91 44 80 57 12 100 100 5 100 100

12 77 68 82 100 5 9 1 5 91 5 25

Megfejtés: „Beszeld el, mely nagy dolgokat tett az Isten veled.” Lk 8:39

A = 3×4
 B = 12+1
 D = 21+4
 E = 5×1
 É = B+N
 G = 44
 I = Z-N
 K = G+B
 L = 91
 M = 79
 N = 9
 O = 70+10
 S = 71+11
 T = L+N
 V = 1×1
 Y = 80+6
 Z = 84-7

MÁSODIK SZOMBAT

Tanuld meg:

„Eredj el az utakra és a sötétséghez, és kényszeríts bejönni mindenkit, hogy megteljen az én házom.” (Lk 14:23)

Samu tata

Síessünk, gyerekek. Minél előbb el kell készítenünk az elemózsias kosarakat – szólta Samu tata a három gyereknek, Daninak, Andrásnak és Krisztinának.

– Mindjárt megvagyunk, nagytata – válaszolták szinte egyszerre a gyerekek.

Samu tata szívesen segített a rászorulókon. Eljárt a szomszédokhoz, megtudakolta, hogy milyen nehézségekkel küzdenek, és segített, ahol csak tudott. Az egyik szomszédnak kifizette az orvosi vizsgálatait, a másoknak ennivalót vitt, játékot szerzett a gyerekeknek, sőt néhány éjszakára még hajléktalanokat is befogadott a házába.

Ünnepek közeledtével mindig étellel megrakott kosarakat készített elő, és elvitte a városszéli szegénynegyedbe. Ebben az évben is erre készült.

– Készen vagytok gyerekek? Elkészült a lakcímek listája? – kérdezte.

– Igen, minden készen áll – biztosították az unokái.

Együtt indultak el.

– Jó napot, Rózsika néni. Hoztunk egy kosár ételmezt – mondta boldogan Dani, miközben átnyújtotta az ajtóban álló hölgynek a kosarat.

– Köszönöm szépen. Hogyan is hálálhatnám meg? – kérdezte Rózsika néni széles mosollyal az arcán. – Ó, most már van mit enni adnom a gyermekeimnek...

– Ezért nem kell fizetnie. Mi bármikor szívesen segítünk – mondta kedvesen Samu tata.

S miközben a nagytata és a három gyerek házról házra jártak, úgy érezték, hogy áldásban részesülnek, s a maguk során másokkal is megosztották a Jézustól kapott áldásokat. Munkájuk után megpihentek, és ittak egy nagy pohár vizet.

Ekkor Krisztina a nagytatájához fordult:

– Nagyapa, miért tesszük ezt minden évben? – kérdezte.

– És mi lenne, ha nem lenne rá pénzünk? – tette hozzá kérdő szemekkel András.

– Gyerekek, Jézus nagyon sok áldásban részesített minket, és ezeket meg kell osztanunk a rászorulókkal. Ám ne feledjétek, hogy amikor odafigyelünk mások életére, akkor lényegében segítünk nekik megismerni Jézust, minden áldás Adományozóját.

Igazad van, nagyapa – bólogatott Krisztina –, nekem nagyon tetszett, amit ma csináltunk. Szeretném azt tenni, amit Jézus elvár tőlem.

Gondolkozzunk el...

➔ Szerinted Jézus miért kéri tőlünk, hogy segítsünk a rászorulóknak?

➔ Milyen gyakran kellene segítséget nyújtanunk? És milyen mértékben? Segítségünk minden esetben anyagi természetű kell, hogy legyen (ruházat vagy étel)?

Ültessük gyakorlatba...

➔ Azonosíts két olyan dolgot, amit rendszeresen megtehetsz a környezetben élő szegényekért.

FELADAT

Az alábbi idézetben megdupláztuk a betűket. Húzd ki a fölösleges betűket, és megtaláld Ellen G. White egyik tanácsát arra vonatkozóan, hogy miként segíthetünk embertársainknak.

AA szszeeggénnyyeeekk tteerrrheeiiinn kköönnynyíítteennii, aa bbeetteggeekkeett ggoonn-
ddoozznnii, aa szszoommoorrkkooddóóokkaatt ééss ggyyáászszoollóóokkaatt vviiggaasszttlaallnnii,
aa ttuuddaattlaannookkaatt ttaannítttaannii, aa ttaappaaszszttlaattlaannookkaatt
ttaannáácscsollnnii kkeellll. SSíírrjuunkk aa ssíírróóokkaall, ééss öörrüülljjuünkk aazz
öörrüüllóókkkkeell!

Az idézet Ellen G. White *A nagy Orvos lábnyomán* című könyvének 143. oldalán található.

„Teljes mind a széles föld az Ő dicsőségével!”
(Ésaiás 6:3)

Crângu, Teleorman megye

Kibéd, Maros megye

Vlaici, Olt megye

Mindaddig tizenegy helységben találtunk adventistákról elnevezett utcát: Bucşani (DB), Lucieni (DB), Matca (GL), Pietrişu (GR), Kibéd (MS), Vlaici (OT), Băduleasa (TR), Crângu (TR), Liţa (TR), Putineu (TR), Vârtoape (TR).

Ha tudomásuk van más településekről, ahol létezik még *Adventista utca*, kérjük, írják meg nekünk, és küldjenek fényképet róla (e-mail: curierul@adventist.ro).

Ő jön. Te mit teszel?

Adventszemle

Adventszemle – a készületleneknek.

„Amiképpen pedig Noé napjaiban vala,
akképpen lesz az ember Fiának eljövetele is.”
(Máté 24:37)

Utolsó idők

Utolsó idő! Történelmi kor!
Néha, mint gyermekek színes kockájuk,
e súlyos szavakat játszva dobáljuk,
pedig egy is mi mindent eltipor!

Hiszen elbíbelődni még lehet
kicsi magunkkal! Mi fontosabb nálunk?
Ha szalmaszál az útban, már megállunk,
s évek suhannak el fejünk felett.

Nem érzük fel az óriás napok titkát:
kisgyerek a koránkapott kincsét...
csak vesztegetjük tékozolva!

Nem halljuk, hogy ezekben a napokban
az Eljövendő súlyos lépte dobban.
Pedig még annyi megbízása volna!

Túrmezei Erzsébet